

COMISIA
EUROPEANĂ

Strasbourg, 13.12.2016
COM(2016) 815 final

2016/0397 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de
securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de
punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004**

(Text cu relevanță pentru SEE și Elveția)

{SWD(2016) 460 final}

{SWD(2016) 461 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Dreptul cetățenilor UE și al familiilor lor de a circula liber și de a locui în orice țară din Uniune reprezintă una dintre cele patru libertăți fundamentale consacrate în tratatele UE.

Libera circulație a persoanelor nu este posibilă decât dacă drepturile la securitate socială ale cetățenilor europeni mobili și ale familiilor acestora sunt protejate.

Prezenta inițiativă face parte din *pachetul de măsuri al Comisiei Europene din 2016 privind mobilitatea forței de muncă*. Obiectivul acestei inițiative este de a continua procesul de modernizare a legislației UE privind coordonarea securității sociale prevăzut în Regulamentele (CE) nr. 883/2004¹ și 987/2009² (denumite în continuare „regulamentele”), facilitând și mai mult exercitarea drepturilor cetățenilor și asigurând, în același timp, claritatea juridică, repartizarea corectă și echitabilă a sarcinii financiare între statele membre, precum și simplitatea administrativă și forța executorie a reglementărilor. Crearea unui sistem modernizat de coordonare a securității sociale, care să corespundă realității sociale și economice din statele membre, este unul dintre resorturile principale ale acestei inițiative.

Propunerea se axează pe patru domenii de coordonare unde sunt necesare îmbunătățiri: accesul cetățenilor inactivi din punct de vedere economic la prestații sociale, prestații pentru îngrijirea pe termen lung, prestații de șomaj și prestații familiale. Fiecare stat membru are libertatea de a stabili caracteristicile propriului sistem de securitate socială, printre care prestațiile oferite, condițiile de eligibilitate, modul de calcul al prestațiilor și cotizațiile care trebuie plătite, precum și categoriile de asigurări sociale, cum ar fi pensiile, prestațiile de șomaj și prestațiile familiale, cu condiția ca dispozițiile naționale să respecte principiile legislației UE, în special în ceea ce privește egalitatea de tratament și nediscriminarea. În acest context, statele membre au libertatea de a monitoriza evoluțiile legate de plata acestor prestații, inclusiv către cetățenii care sunt rezidenți în alte state membre. Comisia administrativă pentru coordonarea sistemelor de securitate socială joacă un rol deosebit în ceea ce privește schimbul acestor informații.

În primul rând, revizuirea urmărește să clarifice circumstanțele în care statele membre pot limita accesul cetățenilor mobili ai UE inactivi din punct de vedere economic la prestații sociale. În baza jurisprudenței recente a Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”), acest lucru este necesar din motive de claritate, transparență și securitate juridică. Numărul cetățenilor mobili inactivi din punct de vedere economic este estimat la 3,7 milioane³. În cazul unui procent de aproximativ 80 % dintre aceștia, drepturile (de ședere și/sau drepturile la prestații) derivă din cele ale membrilor de familie activi din punct de vedere economic împreună cu care locuiesc; astfel, aceste persoane continuă să aibă dreptul la un tratament egal cu cel aplicat membrilor de familie ai lucrătorilor naționali. Un cetățean mobil inactiv al UE care a beneficiat anterior de drepturi legale de ședere, dar care nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de Directiva 2004/38/CE ar trebui să se supună principiului egalității de tratament în ceea ce privește prestațiile de securitate socială bazate pe

1 Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, JO L 166, 30.4.2004, p.1, rectificare JO L 200, 7.6.2004.

2 Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, JO L 284, 30.10.2009.

3 Anchetă privind forța de muncă, 2014.

contribuție, atâta vreme cât statul membru gazdă nu i-a întrerupt în mod oficial dreptul de ședere.

În al doilea rând, revizuirea urmărește instituirea unui regim coerent de coordonare a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung (abordate în prezent în cadrul capitolului referitor la prestațiile de boală), prin introducerea unui capitol separat dedicat coordonării acestora în Regulamentul (CE) nr. 883/2004, care să includă o definiție și să prevadă o listă a acestor prestații. În total, se estimează că aproximativ 80 000 de cetățeni mobili au dreptul la prestații pentru îngrijirea pe termen lung în valoare totală de 793 de milioane EUR (0,4 % din totalul cheltuielilor UE privind prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung).

În continuare, revizuirea propune noi modalități de coordonare a prestațiilor de șomaj în cazuri transfrontaliere. Acestea se referă la cumularea perioadelor de asigurare pentru crearea sau menținerea dreptului la prestații de șomaj, la exportul prestațiilor de șomaj și la determinarea statului membru care este responsabil de plata prestațiilor de șomaj pentru lucrătorii frontalieri și alți lucrători transfrontalieri. Există aproximativ 25 000 de cazuri de cumulare (raportate de 23 de state membre)⁴, aproximativ 27 300 de persoane în UE care își exportă prestațiile de șomaj în alt stat membru⁵ și un număr estimat de 91 700 de lucrători transfrontalieri șomeri pe an, dintre care 53 500 sunt lucrători frontalieri⁶.

În al patrulea rând, propunerea conține noi dispoziții pentru coordonarea prestațiilor familiale destinate să înlocuiască venitul pe parcursul perioadelor de creștere a copilului. 22 de state membre oferă acest tip de prestație⁷.

Totodată, propunerea clarifică normele conflictuale privind legislația aplicabilă și relația dintre regulamente și Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (denumită în continuare „Directiva 96/71/CE”)⁸. Ea consolidează normele administrative privind coordonarea securității sociale în domeniul schimbului de informații și al verificării statutului în materie de securitate socială a acestor lucrători, pentru a preveni eventualele practici neloiale sau abuzuri. De asemenea, propunerea acordă noi competențe de executare Comisiei în conformitate cu articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), pentru a defini o abordare uniformă în ceea ce privește eliberarea, verificarea și retragerea Documentului portabil A1 (certificat privind legislația în materie de securitate socială care se aplică titularului).

În plus, propunerea include o serie de modificări tehnice. Acestea se referă la stabilirea unei ordini de prioritate a drepturilor derivate la prestații de boală, la rambursarea costurilor aferente controalelor medicale, la calculul costurilor medii anuale în domeniul prestațiilor de boală și la introducerea de măsuri pentru facilitarea identificării fraudelor sau a erorilor în aplicarea regulamentelor, inclusiv introducerea unui cadru care să le permită statelor membre să facă periodic schimburi de date cu caracter personal. De asemenea, procedurile de recuperare a prestațiilor de securitate socială plătite în mod necuvenit au fost revizuite pentru fi aliniate la procedurile echivalente prevăzute de Directiva 2010/24/UE privind asistența

4 Pacolet J și De Wispelaere F *Aggregation of periods or salaries for unemployment benefits: Report on U1 portable documents for migrant workers* (Network Statistics FMSSFE: 2015) Tabelul 1 (Anexa XII la Raportul de evaluare a impactului).

5 Pacolet, J. și De Wispelaere, F., *Export of unemployment benefits – PD U2 Questionnaire, Network Statistics* FMSSFE, Comisia Europeană, iunie 2014,

6 Aceasta este o estimare bazată pe raportul anual 2015 privind mobilitatea forței de muncă, Comisia Europeană (2015), deoarece nu sunt disponibile cifre privind numărul lucrătorilor frontalieri în sensul definiției legale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 883/2004.

7 De Coninck J: *Reply to an ad hoc request for comparative analysis: salary-related child raising benefits, FreSsco - Free movement of workers and Social security coordination*, Comisia Europeană 2015 p9 (anexa XXV la raportul privind evaluarea impactului)

8 JO L 018 , 21.1.1997 p. 1

reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri, în special pentru a se institui un instrument uniform care să fie utilizat pentru măsuri de executare, precum și proceduri standard de solicitare a asistenței reciproce și de notificare a instrumentelor și a deciziilor cu privire la o creanță.⁹

Propunerea include, de asemenea, o serie de actualizări tehnice periodice pentru a reflecta evoluțiile din legislația națională care afectează aplicarea normelor UE.

În cele din urmă, propunerea acordă Comisiei noi competențe de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru a facilita și a accelera procedura legislativă de modificare a anexelor la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 specifice fiecărei țări.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Prezenta inițiativă completează alte inițiative identificate în orientările politice „Un nou început pentru Europa”¹⁰ în legătură cu Prioritatea 4: o piață internă mai profundă și mai echitabilă, cu o bază industrială consolidată, în special strategia privind piața internă¹¹. Mobilitatea forței de muncă este un mijloc de a facilita o alocare mai eficientă a resurselor între sectoare și în cadrul acestora, precum și de a reduce șomajul și necorelarea competențelor.

De asemenea, propunerea completează prioritatea 1 a orientărilor politice prin crearea unui mediu de reglementare mai favorabil sprijinirii unui climat antreprenorial și de creare a locurilor de muncă și garantează că regulamentele sunt în conformitate cu angajamentul Comisiei pentru o mai bună legiferare¹².

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temeiul juridic**

Prezenta propunere se întemeiază pe articolul 48 din TFUE.

- **Subsidiaritatea**

Principiul subsidiarității se aplică în măsura în care propunerea nu intră în sfera competenței exclusive a UE.

Obiectivele propunerii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre la nivel național, regional sau local și pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii din următoarele motive:

Coordonarea securității sociale vizează situații transfrontaliere în care niciun stat membru nu poate acționa singur. Măsurile de coordonare la nivelul UE sunt obligatorii conform articolului 48 din TFUE și necesare pentru exercitarea dreptului la liberă circulație. În absența unei astfel de coordonări, libera circulație poate fi împiedicată: cetățenii ar fi mai puțin dispuși să se deplaseze dacă acest lucru ar însemna pierderea drepturilor de securitate socială dobândite în alt stat membru.

9 JO L 84, 31.3.2010, p. 1

10 http://ec.europa.eu/priorities/publications/president-junckers-political-guidelines_ro.

11 http://ec.europa.eu/priorities/internal-market_en.

12 http://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/better-regulation-why-and-how_ro

Legislația UE de coordonare înlocuiește numeroasele acorduri bilaterale preexistente. Crearea unui cadru comunitar în acest domeniu asigură interpretarea uniformă și protecția drepturilor cetățenilor mobili ai UE și a membrilor de familie ai acestora, care nu ar putea fi asigurate de statele membre în mod individual la nivel național.

Astfel, se facilitează coordonarea securității sociale de către statele membre și în același timp se garantează și egalitatea de tratament a cetățenilor UE asigurați în conformitate cu legislațiile naționale în materie.

Propunerea actualizează normele de coordonare existente, pentru a implementa schimbări impuse de realitățile sociale în schimbare și pentru a reflecta modificările juridice puse în aplicare la nivel național.

Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

- **Proportionalitate**

Propunerea de regulament de modificare nu depășește ceea ce este necesar pentru coordonarea eficace a securității sociale: regulamentul nu va extinde domeniul de aplicare material sau personal al regulamentelor în vigoare, iar efectele sale se axează pe cele patru domenii menționate mai sus. Statelor membre le revine responsabilitatea de a-și organiza și de a-și finanța propriile sisteme de securitate socială.

Propunerea facilitează sarcina statelor membre de a coordona sistemele de securitate socială și are obiectivul de a proteja persoanele care se deplasează în interiorul UE, în timp ce dispozițiile sale răspund necesităților în schimbare ale statelor membre.

Prin urmare, propunerea respectă principiul proporționalității.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul propus este un regulament. Alte mijloace (de exemplu, o comunicare sau alte instrumente fără caracter obligatoriu) nu ar asigura nivelul necesar de claritate și securitate juridică.

3. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări ex-post/verificări ale adecvării legislației existente**

Comisia a evaluat măsura în care cadrul juridic actual continuă să garanteze o coordonare eficientă. Această analiză a venit în completarea obligațiilor oficiale de reexaminare a regulamentelor, care impun Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială (denumită în continuare „Comisia administrativă”)¹³ și Comisiei Europene să analizeze și să evalueze punerea în aplicare și eficacitatea anumitor dispoziții ale regulamentelor¹⁴. Totodată, ea completează angajamentul asumat de Comisie de a evalua necesitatea unei revizuirii a principiilor de coordonare a prestațiilor de șomaj¹⁵.

13 Comisia administrativă reunește reprezentanții statelor membre. Norvegia, Islanda, Liechtenstein și Elveția participă în calitate de observatori. Comisia administrativă este responsabilă de chestiunile administrative și de cele legate de interpretare, rezultate din dispozițiile regulamentelor privind coordonarea securității sociale, precum și de promovarea și dezvoltarea colaborării dintre statele membre ale UE. Comisia Europeană participă și ea la reuniuni și asigură secretariatul.

14 A se vedea în Regulamentul (CE) nr. 883/2004 articolul 87 alineatul (10) litera (b) și articolul 87a alineatul (2) și în Regulamentul (CE) nr. 987/2009 articolul 86 alineatele (1), (2) și (3).

15 În decembrie 2011, Consiliul a luat decizia de a examina, în termen de doi ani de la aplicare, efectul adăugării unei noi dispoziții privind prestațiile de șomaj acordate lucrătorilor frontalieri care desfășoară activități independente. Cu prilejul acestei reuniuni și la cererea majorității statelor membre, Comisia a declarat că examinarea va reprezenta o ocazie de a lansa o consultare mai amplă cu privire la actualele dispoziții în materie de coordonare în domeniul prestațiilor de șomaj și de a evalua necesitatea revizuirii principiilor sale.

- **Consultări cu părțile interesate**

Părțile interesate au fost consultate în mai multe împrejurări.

1. Statele membre au fost consultate în cadrul Comisiei administrative.
2. Administrațiile naționale au fost consultate, prin intermediul unui sondaj online specializat, cu privire la coordonarea prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung, la exportul prestațiilor de șomaj și la coordonarea prestațiilor de șomaj pentru lucrătorii frontalieri.
3. Partenerii sociali au fost consultați, în cadrul Comisiei pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, cu privire la coordonarea prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung și a prestațiilor de șomaj pentru lucrătorii frontalieri și la exportul prestațiilor de șomaj și, în cursul unei audieri speciale, cu privire la coordonarea prestațiilor familiale, a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung și a prestațiilor de șomaj.
4. ONG-urile au fost consultate, prin intermediul unui atelier special, cu privire la coordonarea prestațiilor familiale, a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung și a prestațiilor de șomaj.
5. Au fost lansate două consultări online: în decembrie 2012 cu privire la coordonarea prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung, la exportul prestațiilor de șomaj și la coordonarea prestațiilor de șomaj pentru lucrătorii frontalieri și în iulie 2015 cu privire la coordonarea prestațiilor de șomaj și a prestațiilor familiale.

În ceea ce privește accesul cetățenilor mobili ai UE inactivi din punct de vedere economic la prestațiile sociale, statele membre au exprimat opinii divergente. Câteva au fost în favoarea menținerii *statu-quo*-ului ca o primă sau ca o a doua opțiune; altele au susținut modificarea dispozițiilor regulamentului privind egalitatea de tratament ca o primă sau ca o a doua opțiune, deși nu a existat un consens general cu privire la schimbările necesare. Un număr minoritar de state membre și-a manifestat interesul pentru orientări administrative.

În ceea ce privește coordonarea prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung, majoritatea statelor membre au sprijinit ideea elaborării unei definiții specifice și/sau a unui capitol specific și/sau a unei liste a prestațiilor, în timp ce alte state membre s-au declarat în favoarea *statu-quo*-ului. Rezultatele consultării publice din 2012 au evidențiat o varietate de opinii privind statul membru competent în materie de furnizare a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung.

În ceea ce privește prestațiile de șomaj:

În privința cumulului prestațiilor de șomaj, statele membre au avut opinii divergente: o ușoară majoritate a favorizat menținerea *statu-quo*-ului, în timp ce alte state membre au înclinat către cumul, dar numai după o lună sau trei luni de activitate. Partenerii sociali au susținut în general *statu-quo*-ul. În cadrul consultării publice din 2015, o treime dintre respondenți au fost de părere că normele actuale ar trebui modificate.

În ceea ce privește exportul prestațiilor de șomaj, statele membre au avut opinii divergente: unele au sprijinit dispozițiile actuale, în timp ce altele au susținut dreptul de a exporta prestațiile timp de cel puțin 6 luni. Organizațiile patronale au sprijinit dispozițiile actuale, în timp ce sindicatele și ONG-urile s-au declarat în favoarea opțiunii referitoare la dreptul de a exporta prestațiile timp de cel puțin 6 luni. În cadrul consultării publice din 2012, majoritatea respondenților au fost în favoarea prelungirii duratei de aplicare a exportului prestațiilor de șomaj.

În fine, în ceea ce privește coordonarea prestațiilor de șomaj destinate lucrătorilor frontaliери și altor categorii de lucrători transfrontalieri, unele state membre au fost în favoarea *statu-quo*-ului, în timp ce altele au sprijinit ideea acordării prestațiilor de șomaj tuturor lucrătorilor de către statul în care s-a desfășurat ultima activitate. Consultarea publică din 2012 a evidențiat totodată o gamă largă de opinii ale cetățenilor și părților interesate cu privire la acest subiect.

În ceea ce privește exportul prestațiilor familiale, o minoritate semnificativă a delegațiilor statelor membre a fost în favoarea unei coordonări diferite a prestațiilor destinate înlocuirii venitului pe parcursul perioadelor de creștere a copilului. Majoritatea ONG-urilor au sprijinit *statu-quo*-ul. În cadrul consultării publice din 2015, un sfert dintre respondenți au fost de părere că normele actuale ar trebui modificate.

Gama largă de opinii diferite exprimate în răspunsurile primite a oferit Comisiei o vastă imagine de ansamblu asupra modului de funcționare în prezent a coordonării sistemelor de securitate socială, inclusiv asupra problemelor percepute, a soluțiilor posibile și a sprijinului de care se bucură aceste soluții. Rezultatele consultărilor publice sunt disponibile pe portalul „Vocea ta în Europa”¹⁶. Informațiile detaliate cu privire la opiniile părților interesate pot fi consultate integral în raportul privind evaluarea impactului.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Pentru pregătirea acestei propuneri, s-au desfășurat consultări ample cu experți din cadrul Comisiei, precum și cu experți externi. Au fost luate în considerare studii și rapoarte elaborate de rețeaua trESS de experți juridici¹⁷, de rețeaua de experți juridici privind mobilitatea în interiorul UE (FreSso), de rețeaua de experți în domeniul statisticii privind mobilitatea în interiorul UE, un studiu de evaluare a impactului efectuat de Deloitte Consulting, o analiză suplimentară efectuată de Institutul de cercetare pentru muncă și societate (HIVA) din cadrul KU Leuven și de un consorțiu format din Fondazione Giacomo Brodolini, COWI și Warwick Institute for Employment Research. O prezentare detaliată a consultării experților se găsește în raportul privind evaluarea impactului. În plus, propunerea s-a bazat pe contribuții din partea unui grup ad-hoc format din experți naționali ai autorităților din statele membre, constituit în cadrul Comisiei administrative, care a formulat o serie de recomandări privind normele de determinare a legislației aplicabile, în special în cazul lucrătorilor detașați și al persoanelor care lucrează în două sau mai multe state membre.

- **Evaluarea impactului**

În conformitate cu politica sa pentru o mai bună legiferare, Comisia a efectuat o evaluare a impactului opțiunilor de politică, în care a analizat eficiența lor economică, socială, legislativă și globală și coerența lor cu obiectivele mai ample ale UE¹⁸. Aceste lucrări s-au bazat pe consultări structurate cu serviciile Comisiei, prin intermediul unui grup de coordonare între servicii¹⁹.

Normele în materie de coordonare se adresează direct statelor membre și instituțiilor din domeniul securității sociale. Întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) nu sunt afectate

¹⁶ http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_ro.htm

¹⁷ Raportul grupului de reflecție trESS din 2010, *Analysis of selected concepts of the regulatory framework and practical consequences on the social security coordination*; Raportul grupului de reflecție trESS din 2011, *Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects*; studiul analitic din 2012 privind evaluarea impactului juridic pentru revizuirea Regulamentului nr. 883/2004 în ceea ce privește coordonarea prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung și raportul grupului de reflecție trESS din 2012 privind coordonarea prestațiilor de șomaj (toate rapoartele se pot consulta pe site-ul www.tress-network.org).

¹⁸ SWD (2016) 460

¹⁹ Au participat următoarele servicii: DG CNECT; DG ECFIN; DG ENER; DG ESTAT; DG FISMA; DG Grow; DG HOME; DG JUST; Serviciul juridic; DG MOVE; DG NEAR; DG REGIO; DG RTD; DG SANTE, SEC GEN; DG TAXUD, DG Trade.

direct de prezenta propunere. Nu se prevede niciun impact pozitiv sau negativ asupra mediului.

În ceea ce privește impactul digital, propunerea este complet adaptată pentru internet. Schimbul electronic de date între autoritățile naționale în domeniul coordonării securității sociale va fi implementat prin intermediul sistemului de schimb electronic de informații în materie de securitate socială (EESSI), a cărui implementare integrală urmează să aibă loc până la jumătatea anului 2019.

În ceea ce privește accesul cetățenilor mobili ai UE inactivi din punct de vedere economic la prestațiile sociale, opțiunea preferată este modificarea actualelor dispoziții privind egalitatea de tratament din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, pentru a face trimitere la limitele prevăzute în Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (denumită în continuare Directiva 2004/38/CE)²⁰ și pentru a reflecta jurisprudența Curții de Justiție. Această opțiune este preferată față de opțiunile legislative alternative (de a permite derogări privind prestațiile speciale în bani de tip necontributiv prevăzute la articolul 70 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 sau de a elimina din acest regulament prestațiile speciale în bani de tip necontributiv care furnizează un venit de subzistență) și de opțiunile nelegislative (clarificarea normelor prin intermediul unei comunicări). Propunerea codifică forma legislației UE astfel cum a fost interpretată de Curtea de Justiție; prin urmare, ea va avea consecințe minime din punct de vedere economic sau asupra drepturilor sociale în comparație cu scenariul de referință, însă ar putea reduce costurile de reglementare, oferind o mai mare claritate cu privire la forma actuală a dreptului Uniunii.

Propunerea stabilește un regim coerent în domeniul prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung, prin introducerea unui capitol separat privind coordonarea acestor prestații, în concordanță cu dispozițiile existente privind prestațiile de boală, care include o definiție a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung și prevede o listă a prestațiilor acordate la nivel național. Această abordare a fost preferată opțiunilor alternative, în baza cărora statul membru de reședință ar fi oferit toate prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung, rambursarea fiind asigurată de statul membru competent (cu sau fără altă completare din partea statului competent). Opțiunea preferată prevede un temei juridic expres pentru normele existente, asigurând transparența și stabilitatea regimului. Cetățenii și instituțiile vor avea de câștigat în urma acestei clarificări, iar protecția socială va fi amplificată. Opțiunea preferată nu va genera un impact economic semnificativ sau costuri de punere în aplicare ridicate în comparație cu scenariul de referință.

În ceea ce privește coordonarea prestațiilor de șomaj:

Opțiunea preferată pentru cumulul prestațiilor de șomaj este aceea de a impune o perioadă minimă de trei luni de asigurare în statul membru unde s-a desfășurat cea mai recentă activitate înainte de a beneficia de dreptul la cumulum perioadelor de asigurare anterioare (în același timp, statul membru în care s-a desfășurat activitatea anterioară are obligația de a furniza prestații dacă această condiție nu este îndeplinită). Aceasta este preferată celorlalte opțiuni care permit cumulum după numai o lună sau o zi de asigurare sau care acceptă luarea în considerare a câștigurilor de referință primite în statul membru unde s-a desfășurat activitatea

anterioară pentru calcularea prestațiilor de șomaj după o lună sau trei luni de activitate în statul membru competent. Se estimează că opțiunea preferată va asigura o legătură mai puternică între instituțiile competente în ceea ce privește furnizarea prestațiilor de șomaj și va conduce la posibile economii de 41 de milioane EUR, deși distribuția costurilor va fi diferită între statele membre. Nu va exista un impact semnificativ asupra costurilor de reglementare.

În ceea ce privește exportul prestațiilor de șomaj, opțiunea preferată este extinderea perioadei minime pentru exportul prestațiilor de șomaj de la trei la șase luni, oferindu-se, în același timp, posibilitatea de a exporta prestația pentru întreaga perioadă în care a existat dreptul la aceasta. Această opțiune va fi însoțită de un mecanism de cooperare consolidată care să sprijine persoanele aflate în căutarea unui loc, făcând mai probabilă reintegrarea lor pe piața muncii. Aceasta abordare este preferată opțiunii alternative de a acorda un drept de export al prestațiilor de șomaj pentru întreaga perioadă a dreptului la prestații. Opțiunea preferată nu va genera un impact economic semnificativ sau costuri de punere în aplicare ridicate în comparație cu opțiunea de referință, deoarece statul membru competent are doar obligația de a exporta prestații pentru care există deja un drept.

În ceea ce privește coordonarea prestațiilor de șomaj pentru lucrătorii frontalieri și alte categorii de lucrători transfrontalieri, opțiunea preferată este ca statul membru unde s-a desfășurat activitatea anterioară să fie responsabil pentru plata prestațiilor de șomaj dacă lucrătorul frontalier a lucrat în statul respectiv timp de cel puțin 12 luni și, în caz contrar, ca această responsabilitate să-i revină statului membru de reședință. În consecință, actuala procedură de rambursare va fi eliminată. Această opțiune este preferată alternativelor avute în vedere, și anume fie de a oferi lucrătorilor frontalieri posibilitatea de a alege în ce stat membru să solicite prestații de șomaj, fie de a atribui responsabilitatea plății prestațiilor de șomaj, în toate cazurile, statului membru unde s-a desfășurat activitatea anterioară. Se estimează că această opțiune va determina o creștere a costurilor economice de la 416 milioane EUR la 442 de milioane EUR, dar că va reduce în același timp costurile de reglementare de la 9,9 milioane EUR la 3,7 milioane EUR.

În ceea ce privește coordonarea alocațiilor pentru creșterea copilului destinate compensării pierderii de venit a părinților în cursul perioadelor de creștere a copilului, opțiunea preferată este modificarea dispozițiilor de coordonare în vigoare astfel încât alocațiile pentru creșterea copilului să fie considerate drepturi individuale și personale, precum și pentru a permite statului membru competent secundar să aibă dreptul opțional de a plăti integral prestația. Astfel, statele membre care promovează activ partajarea responsabilităților parentale vor putea să elimine eventualele măsuri financiare de natură să descurajeze cuplurile în care ambii părinți solicită concediu parental în aceeași perioadă. Această opțiune a fost preferată alternativelor avute în vedere, care ar fi impus obligația statului membru competent secundar de a deroga de la normele privind cumulul fie în ceea ce privește toate alocațiile pentru creșterea copilului, fie numai în raport cu alocațiile pentru creșterea copilului aferente salariilor. Impactul economic maxim al opțiunii preferate ar fi o creștere a costurilor economice pentru statul membru competent secundar cuprinsă între 58 și 84 %, deși în practică ele ar putea fi mai mici, deoarece nu toate statele membre vor alege să aplice derogarea. Efectul modificării drepturilor individuale și personale asupra drepturilor sociale se preconizează a fi minim din cauza nivelului scăzut de respectare a cerinței privind recunoașterea drepturilor derivate la alocații pentru creșterea copilului.

Prezenta propunere este însoțită de un raport de evaluare a impactului (SWD (2016) 460 care a fost examinat de Comitetul de analiză a reglementării; acesta din urmă a emis un aviz favorabil la 21 ianuarie 2016. Toate recomandările formulate de Comitetul de analiză a reglementării au fost luate în considerare în cadrul raportului final de evaluare a impactului.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații pentru bugetul UE. Impactul potențial asupra bugetelor naționale a fost prezentat mai sus.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va prezenta Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social, la cinci ani de la data aplicării regulamentelor modificate și ulterior cel târziu din cinci în cinci ani, un raport de evaluare privind aplicarea noului instrument, în conformitate cu orientările privind o mai bună legiferare.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Prezenta secțiune cuprinde explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii referitoare la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 („regulamentul de bază”) și la Regulamentul (CE) nr. 987/2009 („regulamentul de punere în aplicare”).

Articolul 1

Articolul 1 se referă la modificările aduse regulamentului de bază.

1. Considerentul 2 se modifică pentru a se referi la dreptul la liberă circulație pentru toți cetățenii UE în temeiul legislației Uniunii.
2. Considerentul 5 se modifică pentru a se referi la limitările accesului cetățenilor mobili ai UE inactivi din punct de vedere economic la prestații sociale, care sunt prevăzute de Directiva 2004/38/CE.
3. Se introduce considerentul 5a pentru a clarifica faptul că aplicarea Directivei 2004/38/CE în cazul regulamentelor a fost elucidată prin jurisprudența Curții de Justiție în cauzele C-140/12, *Brey*, EU:C:2013:565, C-333/13, *Dano*, EU:C:2014:2358 și C-308/14 *Comisia/Regatul Unit*, EU:C:2016:436.
4. Se introduce considerentul 5b pentru a clarifica faptul că, atunci când se evaluează îndeplinirea cerinței de a deține o asigurare medicală completă, conform prevederilor Directivei 2004/38/CE, statele membre ar trebui să se asigure că este posibil ca cetățenii mobili inactivi din UE să îndeplinească această cerință.
5. Se introduce considerentul 5c pentru a clarifica faptul că limitările drepturilor la egalitatea de tratament ale cetățenilor mobili ai UE inactivi din punct de vedere economic, incluse în Directiva 2004/38/CE, nu prevalează asupra drepturilor fundamentale ale acestor persoane, recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
6. Considerentul 24 se modifică pentru a include o trimitere la noul capitol referitor la prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung.
7. Se introduce considerentul 35a pentru a explica faptul că prestațiile familiale destinate înlocuirii venitului în perioadele de creștere a copilului sunt o categorie specială de prestații familiale și trebuie să fie considerate un drept individual și personal, cu condiția ca prestația în cauză să figureze în partea 1 a anexei XIII la regulamentul de bază. Aceasta înseamnă că un stat membru competent nu este obligat să acorde drepturile derivate în ceea ce privește o astfel de prestație membrilor familiei unei persoane asigurate. Statele membre cu competență secundară pot alege să nu aplice normele pentru prevenirea cumulului, prevăzute la

articolul 68 alineatul (2) din regulamentul de bază și să acorde integral aceste prestații persoanelor care au dreptul la ele. În cazul în care un stat membru decide să aplice derogări, acesta ar trebui să figureze în partea 2 din anexa XIII, iar derogarea trebuie să se aplice consecvent tuturor persoanelor vizate.

8. Considerentul 39a se referă la instrumentele UE în materie de protecție a datelor.
9. Se introduce considerentul 46 pentru a face referire la competențele delegate acordate Comisiei de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru modificarea tuturor anexelor la regulamentul de bază și la regulamentele de punere în aplicare. Aceste anexe conțin mențiuni specifice fiecărei țări care reflectă diferențele dintre sistemele naționale ale statelor membre.
10. Se introduce considerentul 47 pentru a sublinia că regulamentul de bază respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și că regulamentul respectiv trebuie pus în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
11. Se introduce considerentul 48 pentru a clarifica faptul că nicio dispoziție din regulamentul de bază nu limitează drepturile și obligațiile independente recunoscute în Convenția europeană a drepturilor omului.
12. Articolul 1 se modifică pentru a lua în considerare noul capitol 1a propus privind prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung. Modificarea include o definiție a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung, la litera (d), care precizează elementele constitutive ale acestui tip de prestații. Această definiție ține cont de analiza rețelei trESS²¹, reflectă jurisprudența Curții de Justiție²² și respectă Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap.
13. Articolul 3 alineatul (1) se modifică pentru a include prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung ca ramură distinctă a securității sociale.
14. Articolul 4 prevede că, în ceea ce privește accesul cetățenilor mobili ai UE inactivi din punct de vedere economic la prestațiile de securitate socială în statul membru gazdă, principiul egalității de tratament poate fi condiționat de respectarea obligației de a avea un permis de ședere, prevăzută în Directiva 2004/38/CE. În sensul acestei dispoziții, cu excepția accesului la asistență socială în accepțiunea Directivei 2004/38/CE, în categoria cetățenilor mobili ai UE inactivi din punct de vedere economic nu intră persoanele mobile aflate în căutarea unui loc de muncă care, în conformitate cu articolul 45 din TFUE²³, beneficiază de dreptul de ședere în statul membru gazdă în perioada în care își caută un loc de muncă în acest stat.
15. La articolul 11, alineatul (2) se modifică pentru a reflecta noua definiție a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung. Alineatul (5) este, de asemenea, actualizat pentru a alinia definiția noțiunii de „bază de reședință” la noua definiție cuprinsă la punctul 14 subpartea FTL din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 965/2012 al Comisiei din 5 octombrie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al

21 Raportul grupului de reflecție trESS din 2011, *Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects* (http://www.tress-network.org/tress2012/EUROPEAN%20RESOURCES/EUROPEANREPORT/trESSIII_ThinkTankReport-LTC_20111026FINAL_amendmentsEC-FINAL.pdf).

22 Cauza C-160/96 Molenaar EU:C:1998:84, cauza C-215/99, Jauch EU:C:2001:139; Cauzele C-502/01 și C-31/02 Gaumain-Cerri și Barth EU:C:2004:413.

23 Cauza C-282/89, Antonissen, EU:C:1991:80. A se vedea și cauza C-67/14, Alimanovic, EU:C:2015:597 punctul 57.

Parlamentului European și al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 83/2014 al Comisiei din 29 ianuarie 2014²⁴.

16. Articolul 12 se modifică pentru a clarifica faptul că termenul „lucrător detașat” are sensul prevăzut în Directiva 96/71/CE. Această clarificare nu modifică însă sfera de aplicare personală a acestui articol, ci doar aliniază noțiunile utilizate în textele juridice respective. Modificările prevăd totodată că interdicția actuală privind înlocuirea prevăzută la articolul 12 alineatul (1) ar trebui să includă și persoanele care desfășoară o activitate independentă.
17. La articolul 13 se introduce alineatul (4a) pentru a enunța o regulă clară în situația în care o persoană primește prestații de șomaj de la un stat membru în timp ce este angajată într-un alt stat membru. Se prevede astfel o bază legală pentru principiile formulate în Recomandarea U1 a Comisiei administrative²⁵.
18. Articolul 32 se modifică pentru a defini în mod clar regulile de prioritate pentru drepturile derivate ale membrilor de familie în cazurile în care există un cumul de drepturi la prestații de boală în natură în temeiul legislației mai multor state membre.
19. Articolul 34 se elimină ca urmare a introducerii noului capitol 1a privind prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung.
20. Se inserează capitolul 1a cu scopul de a introduce un capitol separat privind coordonarea prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung.

Articolul 35a stabilește dispoziții generale cu privire la coordonarea prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung, aliniate la normele privind prestațiile de boală.

Alineatul (1) face trimitere la dispozițiile aplicabile prevăzute în titlul III capitolul 1 din regulamentul de bază.

Alineatul (2) creează obligația Comisiei administrative de a enumera toate prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung existente în temeiul legislațiilor naționale.

Alineatul (3) prevede o derogare de la cerința privind coordonarea prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung în bani, prevăzută în noul capitol, permițând statelor membre să coordoneze prestațiile în temeiul altor capitole din titlul III din regulamentul de bază. Anexa XII va enumera aceste prestații.

Dispozițiile existente de prevenire a cumulului prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung prevăzute de actualul articolul 34 sunt încorporate în noul articol 35b, cu excepția alineatului (2), care este inclus în noul articol 35a alineatul (2).

Articolul 35c stabilește normele de rambursare a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung între instituții. Alineatul (1) aplică articolul 35 în cazul prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung. Alineatul (2) prevede o competență subsidiară de rambursare de către instituțiile de asigurări de sănătate în cazul în care nu există o legislație specifică referitoare la prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung în natură. Această dispoziție reflectă logica articolului 40 alineatul (2) în legătură cu prestațiile pentru accidente de muncă și boli profesionale.
21. Articolul 50 alineatul (2) se modifică pentru a elimina trimiterea inutilă la articolul 52 alineatul (1) litera (a), deoarece perioadele de asigurare realizate în alte

24 JO L 28, 31.1.2014, p. 17.

25 Recomandarea nr. U1 din 12 iunie 2009 privind legislația aplicabilă șomerilor care întreprind activități profesionale sau comerciale cu timp parțial într-un stat membru diferit față de statul de reședință, JO C 106, 24.4.2010, p. 49.

state membre nu sunt luate în considerare atunci când se calculează prestațiile independente în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (a).

22. Articolul 61 se modifică pentru a suprima dispozițiile speciale privind cumulul incluse la actualul alineat (1). În schimb, dispozițiile generale privind cumulul de la articolul 6 se vor aplica astfel încât perioadele de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate într-un stat membru anterior să fie luate în considerare, dacă este cazul, de statul membru în care s-a desfășurat ultima activitate, cu condiția ca perioadele cele mai recente de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă să fi fost finalizate în acel stat membru și să fi durat cel puțin trei luni.
23. Articolul 64 se modifică cu scopul de a extinde perioada minimă pentru care șomerii aflați în căutarea unui loc de muncă în alt stat membru pot solicita exportul prestațiilor de șomaj; această perioadă se prelungește de la trei la șase luni (sau pentru restul perioadei dreptului la prestații, dacă aceasta este mai mică de șase luni). Statele membre pot extinde această perioadă de șase luni pentru durata întregii perioade de valabilitate a dreptului la prestații de șomaj în statul membru competent.
24. Noul articol 64a completează articolul 61. Acesta prevede că persoanele aflate în șomaj care își schimbă reședința în alt stat membru și își pierd locul de muncă în acel stat membru după o perioadă mai mică de trei luni de muncă asigurată pot solicita exportul prestațiilor de șomaj în bani din statul membru de asigurare anterior. În acest caz, persoanele respective trebuie să se înregistreze pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru în care s-a desfășurat ultima activitate și să respecte obligațiile impuse solicitanților de prestații de șomaj în temeiul legislației statului membru respectiv.
25. Articolul 65 se modifică pentru a introduce noi dispoziții referitoare la plata prestațiilor de șomaj pentru lucrătorii frontalieri și alți lucrători transfrontalieri care, pe durata ultimei lor activități, au avut reședința în afara statului membru competent.

Alineatul (1) prevede că aceste persoane vor fi tratate ca și cum ar avea reședința pe teritoriul statului membru competent.

Alineatul (2) prevede că persoanele care au lucrat mai puțin de 12 luni în statul membru competent vor primi prestații din partea statului de reședință. Cu toate acestea, un lucrător care are dreptul la prestații de șomaj în temeiul legislației naționale a statului membru competent fără a se baza pe principiul cumulului prevăzut la articolul 6 poate alege să primească prestații de șomaj din partea statului membru respectiv.

Alineatul (3) creează o excepție de la obligația normală prevăzută la articolul 64 alineatul (1) litera (a) pentru persoanele aflate în șomaj care doresc să își exporte prestațiile de șomaj, și anume aceea de a fi înregistrate pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru competent timp de cel puțin patru săptămâni. Această excepție se aplică în cazul persoanelor aflate în șomaj total care optează pentru căutarea unui loc de muncă în statul membru de reședință și este valabilă pentru întreaga perioadă de aplicare a dreptului la prestații de șomaj. Alineatul (4) permite acestor persoane opțiunea de a se înregistra pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă fie în statul membru de reședință, fie în statul membru unde și-au desfășurat activitatea anterioară.

Alineatul (5) clarifică faptul că alineatele (2) și (4) nu se aplică unei persoane aflate în șomaj parțial sau intermitent. Aceste persoane au dreptul să solicite prestații de șomaj numai în statul membru unde au desfășurat activități anterioare.

26. Se introduce articolul 68b pentru a prevedea dispoziții speciale privind coordonarea prestațiilor familiale destinate înlocuirii venitului în cursul perioadelor de creștere a copilului, prestații enumerate în partea 1 din anexa XIII nou creată. Articolul prevede că aceste prestații trebuie să fie considerate mai curând un drept individual și personal decât un avantaj pentru întreaga familie. Statele membre cu competență secundară pot alege să nu aplice normele pentru prevenirea cumulului, prevăzute la articolul 68 alineatul (2) din regulamentul de bază, și să acorde integral aceste prestații persoanelor care au dreptul la ele. Aceste state membre vor fi enumerate în partea II din anexa XIII.
27. Se introduce articolul 75a pentru a acorda o mai mare importanță obligației existente prevăzute la articolul 89 alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare, conform căreia autoritățile competente trebuie să se asigure că instituțiile lor sunt informate în legătură cu obligațiile de coordonare și că le respectă, inclusiv deciziile Comisiei administrative. Articolul introduce, de asemenea, obligația de a promova cooperarea între instituțiile competente și inspectoratele de muncă la nivel național.
28. Se introduce articolul 76a pentru a-i conferi Comisiei Europene competența de a adopta acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE, în care să specifice procedurile care trebuie urmate în vederea asigurării unor condiții uniforme pentru aplicarea normelor speciale prevăzute la articolele 12 și 13 din regulamentul de bază referitoare la lucrătorii detașați sau trimiși și la persoanele care desfășoară o activitate independentă în cazul persoanelor care desfășoară activități în două sau mai multe state membre. Aceste măsuri stabilesc proceduri standard pentru eliberarea, contestarea și retragerea documentelor portabile A1, oferind certitudini cu privire la legislația care se aplică persoanelor în situațiile menționate anterior
29. Se introduce articolul 87b cu scopul de a preciza dispozițiile tranzitorii pentru modificările introduse prin prezentul regulament. Dispozițiile tranzitorii sunt dispoziții standard, cu excepția alineatului (4), care introduce dispoziții tranzitorii speciale pentru coordonarea prestațiilor de șomaj pentru foștii lucrători frontalieri. Acesta prevede că dispozițiile existente vor continua să se aplice pentru prestațiile acordate înainte de intrarea în vigoare a noilor dispoziții.
30. Articolul 88 se înlocuiește cu un nou articol 88 și cu articolul 88a referitor la procedura de actualizare a anexelor la regulamente. Aceste anexe conțin mențiuni specifice fiecărei țări care reflectă diferențele dintre sistemele naționale ale statelor membre. Această modificare va extinde competențele actuale prevăzute la articolul 92 din regulamentul de punere în aplicare, pentru a-i permite Comisiei Europene să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în vederea modificării tuturor anexelor la regulamentul de bază. Un proces mai rapid de modificare a anexelor pentru a reflecta modificările adoptate la nivel național va garanta o mai mare transparență și securitate juridică pentru părțile interesate și o mai bună protecție pentru cetățeni. În conformitate cu Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație din 13 aprilie 2016²⁶, Comisia Europeană va desfășura consultări adecvate în timpul lucrărilor pregătitoare la nivel de experți.

Articolul 2

Articolul 2 se referă la modificările aduse regulamentului de punere în aplicare.

1. Se introduce un nou considerent 18a pentru a se referi la procedura specială care se aplică în cazul în care un stat membru nu este în măsură să notifice costurile medii anuale pe persoană pentru fiecare grupă de vârstă pentru un anumit an de referință în scopul rambursării cheltuielilor aferente prestațiilor în natură pe baza sumelor fixe.
2. Considerentul 19 se modifică pentru a se actualiza trimiterea la Directiva 2008/55/CE din 26 mai 2008 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri, care a fost, între timp, înlocuită de Directiva 2010/24/UE privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri²⁷.
3. Se introduc considerentele 25 și 26 pentru a face trimitere la noile dispoziții privind combaterea fraudei și a erorilor, în conformitate cu principiile UE privind protecția datelor.
4. Articolul 1 se modifică pentru a include o nouă definiție, cea a noțiunii de fraudă, având în vedere noua dispoziție de la articolul 5 alineatul (2). Definiția o are la bază pe cea utilizată în comunicarea „Libera circulație a cetățenilor UE și a familiilor acestora: Cinci acțiuni pentru a produce rezultate notabile”²⁸.
5. Articolul 2 se modifică pentru a oferi un cadru care să le permită statelor membre să facă periodic schimburi de date cu caracter personal cu privire la persoanele cărora li se aplică regulamentele, pentru a facilita identificarea oricărei fraude sau erori în aplicarea corectă a regulamentelor. Transferurile de date în temeiul acestei dispoziții sunt supuse obligațiilor prevăzute la articolul 77 din regulamentul de bază, conform cărora datele sunt transmise în conformitate cu dispozițiile Uniunii privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea și libera circulație a datelor cu caracter personal.
6. Articolul 3 alineatul (3) se modifică pentru a preciza drepturile persoanei vizate în conformitate cu legislația UE privind protecția datelor și prevede, de asemenea, că o persoană vizată poate solicita ca autoritatea competentă din statul membru de reședință să coordoneze cererile formulate de persoana vizată cu privire la datele cu caracter personal prelucrate în conformitate cu aceste regulamente.
7. Articolul 5 se modifică pentru a stipula că un document declarativ emis de o instituție este valabil numai în cazul în care toate informațiile obligatorii au fost completate.

La cerere, instituția emitentă are obligația de a reexamina temeiul eliberării documentului și, dacă este necesar, de a rectifica sau retrage documentul în termen de 25 de zile lucrătoare. În caz de fraudă comisă de către solicitant, retragerea unui document are efect retroactiv.

De asemenea, instituția emitentă transmite instituției solicitante toate documentele justificative disponibile pe care s-a bazat decizia sa, în termen de 25 de zile lucrătoare sau două zile lucrătoare în cazuri de urgență care pot fi demonstrate.
8. Articolul 14 alineatul (1) se modifică pentru a se alinia la modificările introduse la articolul 12 alineatul (1) din regulamentul de bază. În plus, acest articol prevede că

²⁷ JO L84 din 31.3.2010.

²⁸ COM(2013) 837 final.

cerința ca un lucrător detașat sau trimis afiliat la sistemul de securitate socială al statului membru din care provine nu impune afilierea în același stat membru în care are sediul angajatorul acestuia.

9. Articolul 14 alineatul (5a) clarifică faptul că articolul 13 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din regulamentul de bază, conform căruia un lucrător se supune legislației statului membru în care angajatorul sau întreprinderea își are sediul sau locul de desfășurare a activității, se aplică doar în cazul în care angajatorul sau întreprinderea în cauză desfășoară în mod obișnuit activități substanțiale în statul membru respectiv. Dacă nu este cazul, angajatul intră sub incidența legislației statului membru în care angajatorul sau întreprinderea își desfășoară activitățile principale sau își are centrul de interes. Acest lucru se determină în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 14 alineatele (9) și (10) din regulamentul de punere în aplicare. Al doilea paragraf de la alineatul (5a) se elimină, deoarece devine superfluu în urma modificărilor aduse articolului 11 alineatul (5) din regulamentul de bază.
10. Se introduce alineatul (12) la articolul 14, cu scopul de formula o dispoziție privind normele conflictuale în cazul persoanelor care își au reședința într-o țară terță unde nu se aplică regulamentele și care desfășoară o activitate remunerată sau independentă în două sau mai multe state membre, intrând sub incidența legislației privind securitatea socială dintr-unul dintre aceste state. Modificarea prevede că aceste persoane vor fi supuse numai legislației privind securitatea socială din statul membru în care se află sediul social sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului acestora sau centrul de interes al activității lor.
11. Alineatul (2) de la articolul 15 se modifică pentru a prevedea emiterea unui document portabil A1 („PDA1”) pentru echipajul de zbor și membrii echipajului de cabină menționați la articolul 11 alineatul (5) din regulamentul de bază.
12. Articolul 16 se modifică pentru a simplifica procedura de determinare a legislației aplicabile în ceea ce privește încadrarea în muncă în două sau mai multe state membre. Alineatele (1) și (5) prevăd că un angajator poate iniția procedura în numele salariaților săi și că angajatorul trebuie să fie informat cu privire la decizia luată în ceea ce privește legislația privind securitatea socială aplicabilă. Modificările aduse alineatului (2) prevăd că instituția din statul în care își are sediul angajatorul trebuie să fie la rândul său informată cu privire la această decizie. Modificarea alineatului (3) prevede că procedura existentă, ce include mai întâi determinarea cu titlu provizoriu care devine definitivă numai în cazul în care nicio altă instituție interesată nu contestă decizia respectivă în termen de două luni, se limitează la situațiile în care instituția de la locul de reședință stabilește că se aplică legislația unui alt stat membru.
13. Articolul 19 se modifică pentru a prevedea că instituțiile competente au obligația de a verifica informațiile relevante înainte de a emite un PDA1 care determină legislația aplicabilă titularului său. Această măsură este în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție²⁹. Articolul prevede, de asemenea, că instituțiile de securitate socială, inspectoratele de muncă, autoritățile fiscale și autoritățile de imigrație au dreptul să facă schimb direct de informații în ceea ce privește situația persoanelor vizate în materie de securitate socială, în scopul de a asigura respectarea obligațiilor legale referitoare la ocuparea forței de muncă, sănătate și securitate, imigrație și impozitare (detalii privind aceste schimburi sunt specificate printr-o decizie a Comisiei administrative). Autoritatea competentă are obligația de a furniza informații specifice

și adecvate persoanelor vizate cu privire la scopul pentru care sunt prelucrate datele cu caracter personal.

14. Capitolul 1 din titlul III se modifică pentru a extinde aplicarea sa la prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung.
15. Articolele 23, 24 alineatul (3), 28 alineatul (1), 31 și 32 se modifică pentru a se garanta că aceste articole se aplică prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung. În cazul regimurilor speciale aplicabile funcționarilor publici, acestea vor trebui să fie enumerate în anexa 2.
16. Al doilea paragraf al alineatului (3) de la articolul 43, care se referă la situațiile în care legislația națională alocă cantumuri diferite perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă, iar instituția competentă nu poate determina acest cantum, se elimină. Această modificare survine în urma unei analize efectuate de Comisia administrativă, care a concluzionat că regula respectivă nu mai este necesară.
17. Articolul 55 alineatul (4) se modifică pentru a consolida procedura de control menționată la al treilea paragraf, impunând obligativitatea rapoartelor lunare de monitorizare.
18. Articolul 55 alineatul (7) se modifică pentru a prevedea că dispozițiile actuale privind exportul prestațiilor de șomaj se aplică *mutatis mutandis* în cazul exportului în temeiul noului articol 64a din regulamentul de bază.
19. Se introduce un nou articol 55a în conformitate cu articolul 64a din regulamentul de bază, pentru a se garanta că instituția competentă din statul membru al asigurării anterioare primește toate informațiile necesare pentru evaluarea dreptului la prestații de șomaj pentru persoana în cauză.
20. Articolul 56 se modifică pentru a reflecta modificările introduse la articolul 65 din regulamentul de bază.
21. Capitolul I din titlul IV este redenumit pentru a reflecta faptul că acest capitol se aplică și în ceea ce privește rambursarea prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung, pe baza cheltuielilor reale sau a unor sume fixe.
22. Prima liniuță de la alineatul (1) al articolului 64 se modifică pentru a îmbunătăți acuratețea metodologiei de calculare a rambursării pe baza unor sume fixe între statele membre, prevăzută la articolul 24 alineatul (1) și la articolele 25 și 26 din regulamentul de bază, prin aplicarea a trei grupe de vârstă diferite pentru persoanele de peste 65 de ani.
23. Articolul 65 alineatul (1) privind rambursarea prestațiilor în natură pe baza unor sume fixe se modifică pentru a clarifica faptul că, în cazul în care nu este posibil ca un stat membru să notifice costul mediu anual pentru un anumit an în termenul stabilit, Comisia administrativă poate, la cerere, să accepte utilizarea costurilor medii anuale publicate în Jurnalul Oficial în anul imediat anterior. Această derogare nu poate fi acordată pentru ani consecutivi.
24. Articolul 70 se elimină ca urmare a modificărilor aduse articolului 65 din regulamentul de bază, care abrogă normele de rambursare pentru prestațiile de șomaj acordate foștilor lucrători frontalieri.
25. Articolul 73 alineatele (1) și (2) se modifică și se introduce alineatul (3) pentru a extinde aplicarea procedurii de plată a creanțelor în cazurile care rezultă dintr-o modificare retroactivă a legislației aplicabile. De asemenea, se introduce alineatul (4)

pentru a se garanta că procedura de compensare între instituții nu este blocată de termenele prevăzute în legislația națională. Ținând cont de faptul că o perioadă de cinci ani a fost deja introdusă în articolul 82 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de punere în aplicare pentru procedura de recuperare, se introduce alineatul (5) pentru a prevedea faptul că un termen de prescripție de cinci ani se aplică și pentru procedura de compensare prevăzută la articolul 73, calculând în sens invers de la data la care a fost lansată procedura de soluționare a litigiilor dintre statele membre menționată la articolul 5 alineatul (2) sau la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare.

26. Articolele 75-82 și 84 se modifică și se inserează articolul 85a pentru a actualiza procedurile de recuperare prevăzute în titlul V capitolul III din Regulamentul de punere în aplicare. Procedurile existente se bazează pe cele stabilite în Directiva 2008/55/CE, care a fost între timp înlocuită de Directiva 2010/24/UE. În mod concret, modificările asigură un instrument uniform care să fie utilizat pentru aplicarea măsurilor de executare, precum și proceduri standard pentru solicitarea asistenței reciproce și notificarea instrumentelor și a deciziilor cu privire la o creanță.
27. Articolul 75 se modifică pentru a oferi statelor membre o bază legală pentru a utiliza informațiile transmise, în domeniul reglementat de prezentul regulament, inclusiv cu scopul de a evalua și aplica impozitele și taxele reglementate de Directiva 2010/24/UE. De asemenea, articolul introduce un temei juridic pentru ca autoritățile să facă schimb de informații, fără cerere prealabilă, în cazuri de rambursare a cotizațiilor la sistemul de securitate socială.
28. Articolul 76 se modifică pentru a limita posibilitatea statelor membre de a refuza să furnizeze informații, atunci când acest lucru ar fi util în recuperarea unei creanțe.
29. Articolul 77 se modifică pentru a introduce un formular uniform de notificare. De asemenea, modificarea clarifică faptul că o cerere de notificare ar trebui făcută atunci când statul membru al părții solicitante nu este măsură să transmită el însuși notificarea, în conformitate cu propriile norme, sau dacă o notificare din partea statului respectiv ar cauza dificultăți disproporționate.
30. Articolul 78 se modifică pentru a introduce excepții de la obligația statului membru de a furniza asistență pentru o procedură de recuperare în cazul în care este clar că nu există nicio perspectivă de recuperare integrală sau dacă procedura ar cauza dificultăți disproporționate.
31. Articolul 79 se modifică pentru a introduce un instrument uniform pentru executarea recuperării, care să permită recunoașterea directă într-un alt stat membru. Introducerea unui instrument uniform de executare a fost puternic susținută de reprezentanții statelor membre în cadrul Comisiei administrative³⁰.
32. Articolul 80 se modifică pentru a clarifica circumstanțele în care partea solicitată poate deduce costurile aferente creanței recuperate.
33. Articolul 81 adaptează dispozițiile privind contestarea pentru a lua în considerare modificările referitoare la notificare și la instrumentul uniform de executare.
34. Articolul 82 se modifică pentru a clarifica termenele de prescripție care se aplică în ceea ce privește cererile de asistență referitoare la creanțe mai vechi de cinci ani.

30

Pacolet J și De Wispelaere F Raport privind procedurile de recuperare (Network Statistics FMSSFE: 2015) elaborat în conformitate cu obligațiile de evaluare prevăzute la articolul 86 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009.

35. Articolul 84 se modifică pentru a clarifica în ce moment un stat membru poate solicita asistență în aplicarea măsurilor asigurătorii. Articolul prevede totodată că un act întocmit pentru a permite luarea de măsuri asigurătorii în statul membru al părții solicitante nu pot face obiectul unor acte de recunoaștere, completare sau înlocuire.
36. Articolul 85 se modifică pentru a introduce o dispoziție care clarifică obligația părții solicitante de a rambursa costurile aferente recuperării suportate de partea solicitată, în situațiile în care aceste costuri nu pot fi recuperate de la debitor sau deduse din creanță.
37. Se introduce articolul 85a pentru a permite funcționarilor părții solicitante să participe la procedura de recuperare din alt stat membru, în cazul în care acest lucru este convenit între părți și respectă procedurile părții solicitate.
38. Articolul 87 alineatul (6) se modifică pentru a limita excepția de la principiul cooperării administrative comune gratuite prevăzut la articolul respectiv, prin eliminarea obligației de a rambursa cheltuielile aferente controalelor medicale și verificărilor administrative efectuate de instituția de la locul de ședere sau de reședință, în cazurile în care această instituție utilizează constatările pentru a îndeplini obligațiile prevăzute de propria legislație.
39. Articolul 89 alineatul (3) se elimină, întrucât dispoziția prevăzută de acesta este actualmente inclusă în articolul 75a din regulamentul de bază.
40. Articolul 92 se elimină ca urmare a modificărilor introduse la articolul 88 din regulamentul de bază.
41. Articolul 93 se modifică și se introduce articolul 94a care se referă la măsurile tranzitorii prevăzute la articolul 87b din regulamentul de bază și la dispozițiile tranzitorii speciale pentru coordonarea prestațiilor de șomaj acordate foștilor lucrători frontalieri.
42. Articolul 96 se modifică pentru a prevedea că, în scopul realizării conversiei monetare în temeiul articolului 107 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității³¹, instituțiile competente pot face trimitere la ratele de conversie monetară publicate în conformitate cu articolul 90 din Regulamentul de punere în aplicare.

Articolul 3

Acest articol precizează data intrării în vigoare a noilor dispoziții.

Anexa

1. Anexa include modificările anexelor actuale la regulamentul de bază. Aceste anexe trebuie să fie actualizate periodic, în special ca urmare a modificărilor intervenite în legislația națională.
2. Anexa I la regulamentul de bază privind scutirile de la coordonarea prestațiilor familiale se modifică pentru a reflecta modificările aduse legislațiilor naționale în ceea ce privește plata indemnizației de îngrijire a copilului pentru Slovacia și Suedia și indemnizațiile speciale de naștere și de adopție pentru Ungaria, România și Suedia.

31

JO L 74, 27.3.1972, p. 1-83 (Ediție specială în limba engleză: Seria I Volumul 1972(I) P. 160-233)

3. Anexa II la regulamentul de bază referitoare la convențiile bilaterale se modifică pentru a elimina mențiunea „SPANIA-PORTUGALIA”, care a expirat.
4. Anexa III la regulamentul de bază se modifică în conformitate cu articolul 87 alineatul (10a): mențiunile pentru Estonia, Spania, Italia, Lituania, Ungaria și Țările de Jos se elimină ca urmare a expirării lor la 1 mai 2014. În plus, Croația, Finlanda și Suedia sunt eliminate din anexa III, la cererea lor.
5. Anexa IV la regulamentul de bază enumeră statele membre care acordă mai multe drepturi pensionarilor care se întorc în statul competent. Anexa se modifică pentru a include Estonia, Lituania, Malta, Portugalia, România, Slovacia, Finlanda și Regatul Unit, care doresc să acorde acces integral la prestații de boală în natură pensionarilor care se întorc pe teritoriile lor.
6. Anexa X la regulamentul de bază, care enumeră prestațiile speciale în bani de tip necontributiv, se modifică pentru a reflecta modificările din legislațiile naționale.

Unele mențiuni se elimină, deoarece prestațiile enumerate nu mai există (indemnizațiile sociale din Republica Cehă, indemnizațiile de invaliditate pentru adulți din Estonia, indemnizația de transport din Ungaria și pensia de stat și alocația de întreținere din Slovenia) sau au fost redefinite și fac parte din legislația națională privind asistența socială (ajutorul bănesc pentru pensionari din Slovenia).

Trebuie adăugate prestații nou introduse care respectă condițiile prevăzute la articolul 70 alineatul (2) din regulamentul de bază (ajutorul de deces din Estonia, indemnizația socială pentru pensionari din România și componenta de mobilitate a plății pentru independența personală din Marea Britanie).

Două dintre actualele mențiuni pentru Germania și Suedia trebuie să fie actualizate, întrucât legislația națională a fost modificată.

7. Anexa XI la Regulamentul de bază, care conține dispoziții speciale pentru aplicarea legislației statelor membre, trebuie actualizată.

Modificarea mențiunii referitoare la Germania urmărește să garanteze că persoanelor care beneficiază de prestații pentru concediu parental li se aplică e cel mai favorabil regim fiscal.

Modificarea mențiunii pentru Estonia se referă la o metodă de calculare *pro rata* a prestației de invaliditate, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, precizând că perioadele de ședere încheiate în Estonia vor fi luate în considerare începând de la vârsta de 16 de ani până în momentul în care a survenit invaliditatea.

Modificarea mențiunii referitoare la Țările de Jos prevede că persoanele care beneficiază de „pensii echivalente” în conformitate cu anexa XI alineatul (1) litera (f) și membrii de familie ai acestora au dreptul, pe baza unei pensii echivalente și, ulterior, a pensiei statutare pentru limită de vârstă, de a primi din partea Țărilor de Jos prestații de boală în natură în statul membru de reședință.

Se introduc două noi mențiuni pentru Republica Cehă și Slovacia în legătură cu aplicarea Convenției privind securitatea socială din 29 octombrie 1992, încheiată după dizolvarea Republicii Federale Cehoslovacia (deja enumerate în anexa II). Obiectivul urmărit este să se țină cont de particularitățile noilor suplimente la pensii acordate de cele două țări, care sunt legate de aceste împrejurări istorice speciale.

Primele două puncte referitoare la Suedia ar trebui eliminate ca urmare a hotărârii Curții de Justiție în cauza C-257/10 *Bergström*, EU:C:2011:839..

Punctele 1, 2 și 4 referitoare la Regatul Unit se modifică pentru a reflecta modificările apărute în legislația națională.

8. Se adaugă o nouă anexă la regulamentul de bază, anexa XII, care va enumera prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung coordonate în temeiul capitolului 1a, după cum se menționează la articolul 35a alineatul (3).
9. Se adaugă o nouă anexă la regulamentul de bază, anexa XIII, care va enumera prestațiile familiale în bani destinate să înlocuiască venitul în timpul perioadelor de creștere a copilului, după cum se menționează la articolul 68b.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004

(Text cu relevanță pentru SEE și Elveția)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 48,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³²,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Un sistem modernizat de coordonare a securității sociale a început să se aplice de la 1 mai 2010, cu Regulamentele (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009.
- (2) Aceste regulamente au fost actualizate prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012, cu scopul de a completa, de a clarifica și de a actualiza anumite dispoziții ale regulamentelor, în special în ceea ce privește determinarea legislației aplicabile și prestațiile de șomaj, precum și de a aduce adaptări de natură tehnică trimiterii la legislația națională din anexe.
- (3) Din evaluările și discuțiile din cadrul Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială a reieșit că, în domeniul prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung, al prestațiilor de șomaj și al prestațiilor familiale, procesul de modernizare ar trebui să continue.
- (4) Este în continuare esențial ca regulile de coordonare să țină pasul cu evoluțiile contextului juridic și societal în care se aplică, facilitând în continuare exercitarea drepturilor cetățenilor și garantând, în același timp, claritatea juridică, o repartizare corectă și echitabilă a sarcinii financiare între instituțiile statelor membre implicate, precum și simplitatea administrativă și forța executorie a normelor.
- (5) Este necesar să se garanteze securitatea juridică prin clarificarea faptului că accesul cetățenilor mobili inactivi din punct de vedere economic la prestațiile de securitate socială în statul membru gazdă poate fi condiționat de dreptul de ședere legală al cetățenilor respectivi în acel stat membru în conformitate cu Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii

famiiliilor acestora³³. În acest scop, ar trebui să se facă o distincție clară între un cetățean inactiv din punct de vedere economic și o persoană aflată în căutarea unui loc de muncă al cărei drept de ședere este conferit în mod direct de articolul 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- (6) Prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung nu au fost până în prezent incluse în mod explicit în domeniul de aplicare material al Regulamentului (CE) nr. 883/2004, ci au fost coordonate ca prestații de boală, generând o lipsă de securitate juridică atât pentru instituții, cât și pentru persoanele care solicită prestații pentru îngrijirea pe termen lung. Este necesar să se elaboreze în cadrul regulamentului un cadru juridic stabil, adecvat pentru prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung, care să includă o definiție clară a acestor prestații.
- (7) Pentru a se asigura claritatea în ceea ce privește terminologia din legislația UE, termenul „detașare” ar trebui utilizat doar pentru detașarea lucrătorilor în sensul Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii³⁴. În plus, pentru a asigura coerența în ceea ce privește tratamentul lucrătorilor salariați și al lucrătorilor care desfășoară activități independente, este necesar ca normele speciale pentru determinarea legislației aplicabile în cazul lucrătorilor care sunt detașați sau trimiși temporar în alt stat membru să se aplice în mod consecvent atât salariaților, cât și persoanelor care desfășoară activități independente.
- (8) În domeniul prestațiilor de șomaj, normele privind cumulul perioadelor de asigurare ar trebui să fie aplicate în mod uniform de către toate statele membre. Cu excepția lucrătorilor transfrontalieri la care se face referire la articolul 65 alineatul (2), normele privind cumulul perioadelor în scopul acordării dreptului la prestații de șomaj ar trebui să fie supuse condiției ca persoana asigurată să fi beneficiat cel mai recent de cel puțin trei luni de asigurare în statul membru respectiv. Statul membru competent anterior ar trebui să devină competent pentru toate persoanele asigurate care nu îndeplinesc această condiție. În acest caz, înregistrarea pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente asigurări ar trebui să aibă aceleași efect ca înregistrarea pe lângă serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru în care șomerul a fost asigurat anterior.
- (9) În urma recomandărilor formulate în Raportul privind cetățenia UE din 2013³⁵, este necesar să se extindă durata minimă de export a prestațiilor de șomaj de la trei la șase luni, pentru a le oferi șomerilor care se deplasează în alt stat membru mai multe oportunități de găsire a unui loc de muncă și mai multe șanse de reintegrare pe piața muncii, precum și pentru a soluționa problema necorelării competențelor la nivel transfrontalier.
- (10) Este necesar să se asigure într-o măsură mai mare egalitatea de tratament a lucrătorilor frontaliери și a celor transfrontalieri, garantându-se că lucrătorii frontaliери primesc prestații de șomaj din partea statului membru în care au desfășurat ultima activitate, cu condiția să fi lucrat în statul membru respectiv cel puțin în cursul celor douăsprezece luni precedente.
- (11) Prestațiile familiale destinate să înlocuiască venitul în timpul perioadelor de creștere a copilului sunt concepute pentru a satisface nevoile individuale și personale ale

33 JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

34 JO L 018, 21.1.1997 p. 1.

35 COM(2013) 269 final.

părintelui care intră sub incidența legislației statului membru competent și, prin urmare, se poate face o distincție între acestea și alte prestații familiale, dat fiind faptul că ele sunt destinate să asigure părintelui o compensație pentru pierderea de venit sau salariu pe durata perioadei dedicate creșterii copilului și nu numai să acopere cheltuielile familiale generale.

- (12) Pentru a permite actualizarea în timp util a prezentului regulament în funcție de evoluțiile naționale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei Europene în ceea ce privește modificarea anexelor la prezentul regulament și la Regulamentul (CE) nr. 987/2009. Este deosebit de important ca Comisia să desfășoare consultări adecvate pe parcursul lucrărilor sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să aibă loc în conformitate cu principiile stabilite în acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016³⁶. În mod concret, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei care se ocupă de pregătirea actelor delegate.
- (13) Pentru a sprijini statele membre în eforturile lor de combatere a fraudei și a erorilor în aplicarea normelor de coordonare, este necesar să se stabilească un temei juridic și mai permisiv care să faciliteze prelucrarea datelor cu caracter personal aferente persoanelor care intră sub incidența Regulamentelor (CE) nr. 883/2004 și (CE) nr. 987/2009. Astfel, un stat membru ar putea să compare periodic datele deținute de instituțiile sale competente cu cele aflate în posesia altor state membre, pentru a identifica erori sau inconsecvențe care necesită investigații suplimentare.
- (14) Pentru a proteja drepturile persoanelor vizate, facilitând în același timp interesul legitim al statelor membre de a colabora pentru a asigura respectarea obligațiilor legale, este necesar să se precizeze în mod clar condițiile în care datele cu caracter personal transmise în conformitate cu aceste regulamente pot fi folosite pentru alte scopuri decât cele legate de securitatea socială și să se clarifice obligațiile statelor membre de a furniza informații specifice și adecvate persoanelor vizate.
- (15) Pentru a accelera procedura de verificare și retragere a documentelor (în special în ceea ce privește legislația în materie de securitate socială care se aplică titularului) în caz de fraudă și eroare, este necesar să se consolideze colaborarea și schimbul de informații dintre instituția emitentă și instituția care solicită o retragere. În cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau cu privire la corectitudinea elementelor justificative sau atunci când există diferențe de opinii între statele membre privind determinarea legislației aplicabile, este în interesul statelor membre și al persoanelor vizate ca instituțiile în cauză să ajungă la un acord într-un interval de timp rezonabil.
- (16) Pentru a asigura funcționarea eficace și eficientă a normelor de coordonare, este necesar să se clarifice regulile pentru determinarea legislației aplicabile în cazul angajaților care își desfășoară activitatea economică în două sau mai multe state membre, cu scopul de a asigura într-o mai mare măsură condiții egale cu cele care se aplică persoanelor care sunt detașate sau trimise să desfășoare activități economice pe teritoriul unui singur stat membru. În plus, normele privind detașarea care prevăd menținerea legislației aplicabile ar trebui să se aplice numai persoanelor care au avut o legătură prealabilă cu sistemul de securitate socială din statul membru de origine.

- (17) Comisiei Europene ar trebui să i se acorde competențe de executare în vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor de la articolele 12 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004. Competențele respective ar trebui exercitate în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie³⁷.
- (18) În cazul în care un stat membru nu este în măsură să notifice înainte de termenul stabilit costul mediu anual pe persoană pentru fiecare grupă de vârstă pentru un an de referință, este necesar să se prevadă alternativa ca statul membru să poată depune creanțe pentru anul respectiv pe baza costurilor medii anuale pentru anul imediat anterior publicate în Jurnalul Oficial. Rambursarea cheltuielilor pentru prestații în natură pe baza sumelor fixe ar trebui să fie cât mai apropiată posibil de cheltuielile reale; prin urmare, o derogare de la obligația de notificare ar trebui să facă obiectul aprobării de către Comisia administrativă și nu ar trebui acordată într-un an consecutiv.
- (19) Luând în considerare jurisprudența Curții de Justiție în cauzele C-345/09, *van Delft și alții*, EU:C:2010:610 și C-543/13 EU:C:2015:359 *Fischer-Lintjens*, este necesar să se faciliteze modificările retroactive ale legislației aplicabile. Prin urmare, procedura de compensare care se aplică în situațiile în care legislația unui stat membru a fost aplicată cu titlu provizoriu în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 ar trebui să fie extinsă și la alte cazuri care rezultă dintr-o schimbare retroactivă a legislației aplicabile. Totodată, în acest context, este necesar să nu se aplice dispoziții naționale divergente privind prescripția, pentru a se garanta că nu se blochează plata retroactivă între instituții prin termene incompatibile prevăzute în legislația națională, stabilindu-se, în același timp, o perioadă uniformă de prescripție de cinci ani calculată în sens retroactiv de la începerea procedurii de dialog menționate la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (3) din prezentul regulament, pentru se a garanta că procedura de soluționare a litigiilor de acest tip nu este obstrucționată.
- (20) Recuperarea eficace constituie un mijloc de prevenire și de combatere a abuzurilor și a fraudelor și de asigurare a bunei funcționări a sistemelor de securitate socială. Procedurile de recuperare prevăzute în titlul V capitolul III din Regulamentul 987/2009 se bazează pe procedurile și normele stabilite în Directiva 2008/55/CE din 26 mai 2008 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri³⁸. Această directivă a fost înlocuită de Directiva 2010/24/UE privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri³⁹; aceasta din urmă a introdus un instrument uniform care să fie utilizat pentru măsurile de executare, precum și un formular standard pentru notificarea instrumentelor și a măsurilor referitoare la creanțe. În cadrul procesului de reexaminare de către Comisia administrativă în conformitate cu articolul 86 alineatul (3) din Regulamentul 987/2009, majoritatea statelor membre au considerat că este avantajos să se utilizeze un instrument uniform în ceea ce privește executarea, similar celui prevăzut de Directiva 2010/24/UE. Prin urmare, este necesar ca normele privind asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor în domeniul securității sociale să reflecte noile măsuri din Directiva 2010/24/UE, astfel încât să se asigure o recuperare mai eficientă și o bună funcționare a regulilor de coordonare.

37 JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

38 JO L 150, 10.6.2008, p. 28.

39 JO L 84, 31.3.2010, p. 1

- (21) Pentru a se ține cont de modificările juridice din anumite state membre și pentru a se garanta securitatea juridică pentru părțile interesate, este necesară adaptarea anexelor la Regulamentul (CE) nr. 883/2004,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se modifică după cum urmează:

1. Se adaugă o a doua teză la considerentul 2, după cum urmează:

„Articolul 21 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene garantează fiecărui cetățean al Uniunii dreptul la liberă circulație, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de măsurile adoptate în vederea aplicării acestora.”
2. La considerentul 5, după fraza „diferitelor legislații interne, pentru persoanele în cauză” se inserează următorul text:

„, sub rezerva condițiilor privind accesul cetățenilor mobili ai UE inactivi din punct de vedere economic la anumite prestații de securitate socială în statul membru gazdă, prevăzute de Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora⁴⁰.”
3. După considerentul 5 se introduce următorul text:

„(5a) Curtea de Justiție a stabilit că statele membre pot condiționa accesul cetățenilor inactivi din punct de vedere economic, în statul membru gazdă, la prestații de securitate socială care nu constituie prestații de asistență socială în sensul Directivei 2004/38/CE de dreptul legal de ședere în sensul aceleiași directive. Verificarea dreptului legal de ședere ar trebui să fie efectuată în conformitate cu cerințele Directivei 2004/38/CE. În acest scop, ar trebui să se facă o distincție clară între un cetățean inactiv din punct de vedere economic și o persoană aflată în căutarea unui loc de muncă al cărei drept de ședere este conferit în mod direct de articolul 45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Pentru a îmbunătăți claritatea juridică pentru cetățeni și instituții, este necesară codificarea acestei jurisprudențe.

(5b) Statele membre ar trebui să se asigure că cetățenii mobili ai UE inactivi din punct de vedere economic nu sunt împiedicați să îndeplinească condiția de a dispune de o asigurare medicală completă în statul membru gazdă, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2004/38/CE. Astfel, acești cetățeni ar putea să contribuie în mod proporțional la un sistem de asigurări în caz de boală în statul membru unde locuiesc în mod normal.

(5c) În pofida limitărilor privind dreptul la egalitate de tratament al persoanelor inactive din punct de vedere economic, care rezultă din Directiva 2004/38/CE sau din dreptul Uniunii în general, nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să restricționeze drepturile fundamentale recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la demnitatea umană (articolul 1), dreptul la viață (articolul 2), dreptul la îngrijiri medicale (articolul 35).”

40

JO L 158, 30.4.2004, p. 77

4. Prima teză de la considerentul 18b se înlocuiește cu următorul text:
- „În subpartea FTL din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 965/2012 al Comisiei din 5 octombrie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 83/2014 al Comisiei din 29 ianuarie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 965/2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹, conceptul de „bază de reședință” pentru membrii echipajului de zbor și ai echipajului de cabină este definit drept locul repartizat membrului echipajului de un operator, unde membrul echipajului își începe și își încheie în mod normal perioada de serviciu sau o serie de perioade de serviciu și unde, în condiții normale, operatorul nu este responsabil cu asigurarea cazării membrilor echipajului în cauză.”
5. Considerentul (24) se înlocuiește cu următorul text:
- „(24) Prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung pentru persoanele asigurate și membrii familiilor acestora trebuie să fie coordonate conform unor reguli specifice care, în principiu, respectă normele aplicabile prestațiilor de boală, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție. De asemenea, este necesar să se prevadă dispoziții specifice în cazul cumulului de prestații pentru îngrijirea pe termen lung în natură și în bani.”
6. După considerentul 35 se introduce următorul text:
- „(35a) Prestațiile familiale în bani destinate să înlocuiască venitul pe durata perioadelor de creștere a copilului sunt drepturi individuale și personale ale părintelui care intră sub incidența legislației statului membru competent. Având în vedere natura specifică a acestor prestații familiale, ele ar trebui să fie enumerate în partea I a anexei XIII la prezentul regulament și ar trebui să fie rezervate exclusiv părintelui în cauză. Statul membru cu competență secundară poate decide ca acestor prestații să nu li se aplice normele de prioritate în cazul cumulului de drepturi la prestații familiale în temeiul legislației statului membru competent și în temeiul legislației statului membru de reședință al membrilor de familie. În cazul în care alege să nu aplice normele de prioritate, un stat membru trebuie să facă acest lucru în mod consecvent pentru toate persoanele îndreptățite aflate într-o situație similară și trebuie să figureze în partea II din anexa XIII.”
7. După considerentul 39 se introduce următorul text:
- „(39a) Acquis-ul UE în materie de protecție a datelor, în special Regulamentul (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)⁴², se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament.”
8. După considerentul 45 se introduc următoarele considerente:
- „(46) Pentru a permite actualizarea în timp util a prezentului regulament în funcție de evoluțiile naționale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei Europene

41 JO L 28, 31.1.2014, p. 17

42 JO L 119, 4.5.2016, p. 1–88.

în ceea ce privește modificarea anexelor la prezentul regulament și la Regulamentul (CE) nr. 987/2009. Este deosebit de important ca Comisia să desfășoare consultări adecvate pe parcursul lucrărilor sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să aibă loc în conformitate cu principiile stabilite în acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016⁴³. În mod concret, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei care se ocupă de pregătirea actelor delegate.

(47) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special protecția datelor cu caracter personal (articolul 8), libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă (articolul 15), dreptul la proprietate (articolul 17), dreptul la nediscriminare (articolul 21), drepturile copilului (articolul 24), drepturile persoanelor în vârstă (articolul 25), integrarea persoanelor cu handicap (articolul 26), dreptul la viața de familie și la viața profesională (articolul 33), dreptul la securitate socială și la asistență socială (articolul 34), dreptul la îngrijiri medicale (articolul 35) și dreptul la libertatea de circulație și de ședere (articolul 45), și trebuie să fie pus în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.

(48) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu limitează drepturile și obligațiile independente recunoscute în Convenția europeană a drepturilor omului, în special dreptul la viață (articolul 2), dreptul la protecție împotriva tratamentelor inumane sau degradante (articolul 3), dreptul de proprietate (articolul 1 din Primul protocol adițional) și dreptul la nediscriminare (articolul 14), iar prezentul regulament trebuie să fie pus în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și obligații.”

9. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

- (a) La litera (c), cuvintele „titlul III capitolele 1 și 3” se înlocuiesc cu cuvintele „titlul III capitolele 1, 1a și 3”.
- (b) La litera (i) punctul (1) subpunctul (ii), după cuvintele „titlului III capitolul 1 pentru boală, maternitate și prestațiile de paternitate asimilate”, se introduc cuvintele „și capitolul 1a privind prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung”.
- (c) La litera (va) punctul (i), după cuvintele „titlului III capitolul 1 (prestații de boală, de maternitate și de paternitate asimilate)”, se introduc cuvintele „și capitolul 1a (prestații pentru îngrijirea pe termen lung)”, iar ultima propoziție se elimină.
- (d) După litera (va) se introduce următoarea literă:
„(vb) „prestație pentru îngrijirea pe termen lung” înseamnă orice prestație în natură, în bani sau ambele, destinată persoanelor care, pentru o perioadă lungă de timp, din motive de limită de vârstă, de handicap, de boală sau de accident, necesită într-o măsură considerabilă asistență din partea unei/unor alte persoane pentru activitățile de zi cu zi, inclusiv pentru autonomia personală; este vorba inclusiv despre prestațiile acordate persoanei care furnizează această asistență;”

10. La articolul 3 alineatul (1) se adaugă următoarea literă după litera (b):

„(ba) prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung;”

11. Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Egalitatea de tratament

1. Cu excepția cazului în care prezentul regulament prevede altfel, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament beneficiază de aceleași prestații și sunt supuse acelorași obligații, în temeiul legislației unui stat membru, ca și resortisanții acelui stat membru.

2. Un stat membru poate solicita ca accesul unui cetățean mobil inactiv din punct de vedere economic care își are reședința în statul membru respectiv la prestații de securitate socială oferite în acel stat membru să fie suspendat condițiilor privind dreptul legal de ședere în conformitate cu Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora⁴⁴.”

12. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) La alineatul (2), cuvintele „prestațiilor de boală în numerar, care acoperă tratamentul pentru o perioadă nelimitată” se înlocuiesc cu cuvintele „prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung în bani”.

(b) Alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text

„(5). O activitate desfășurată în calitate de membru al echipajului de zbor sau al echipajului de cabină care furnizează servicii de transport aerian sau de mărfuri este considerată a fi o activitate desfășurată exclusiv în statul membru în care este situată baza de reședință”, definită în subpartea FTL din anexa III la Regulamentul (UE) nr. 965/2012 al Comisiei din 5 octombrie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la operațiunile aeriene în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 83/2014 al Comisiei din 29 ianuarie 2014⁴⁵.”

13. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Reguli speciale

(1). Persoana care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru și care este detașată în sensul Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii⁴⁶ sau care este trimisă de acest angajator în alt stat membru cu scopul de a lucra pentru angajatorul respectiv continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu fie detașată sau trimisă să înlocuiască un alt lucrător salariat sau lucrător care desfășoară o activitate independentă detașat sau trimis anterior în sensul prezentului articol.

44 JO L 158, 30.4.2004, p. 77.

45 JO L 28, 31.1.2014, p. 17.

46 JO L 018, 21.1.1997 p. 1.

- (2). Persoana care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă într-un stat membru și care se deplasează în alt stat membru pentru a desfășura o activitate similară continuă să fie supusă legislației primului stat membru, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 24 de luni și ca persoana să nu înlocuiască o altă persoană detașată, salariată sau care desfășoară o activitate independentă.”.
14. La articolul 13, după alineatul (4) se inserează următorul alineat (4 a):
- „(4a) Persoana care primește prestații de șomaj în bani din partea unui stat membru și care desfășoară simultan o activitate ca lucrător salariat sau independent în alt stat membru este supusă legislației din statul membru care plătește prestațiile de șomaj.”.
15. La articolul 32 se adaugă următorul alineat (3):
- „(3) În cazul în care un membru al familiei are un drept derivat la prestații conform legislației mai multor state membre, se aplică următoarele reguli de prioritate:
- (a) în cazul drepturilor dobândite pe baze diferite, ordinea de prioritate este după cum urmează:
- (i) drepturile dobândite pe baza unei activități salariate sau independente a persoanei asigurate;
- (ii) drepturile dobândite pe baza primirii unei pensii de către persoana asigurată;
- (iii) drepturi dobândite pe baza reședinței persoanei asigurate;
- (b) în cazul drepturilor derivate dobândite pe aceeași bază, ordinea de prioritate se stabilește în funcție de locul de reședință al membrului de familie, ca un criteriu subsidiar;
- (c) în cazul în care este imposibil să se stabilească ordinea de prioritate în funcție de criteriile anterioare, se aplică, ca ultim criteriu, cea mai lungă perioadă de asigurare a persoanei asigurate în cadrul unui sistem de pensii național.”.
16. Articolul 34 se elimină.
17. După articolul 35 se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL 1a

Prestații pentru îngrijirea pe termen lung

Articolul 35a

Dispoziții generale

- (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice din prezentul capitol, articolele 17-32 se aplică *mutatis mutandis* în cazul prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung.
- (2) Comisia administrativă întocmește o listă detaliată a prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung care îndeplinesc criteriile menționate la articolul 1 litera (vb) din prezentul regulament, precizând care sunt prestații în natură și care sunt prestații în bani.
- (3) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot acorda prestații în bani pentru îngrijirea pe termen lung în conformitate cu celelalte capitole din titlul III dacă prestația și condițiile specifice în care este acordată sunt enumerate în anexa XII și cu condiția ca rezultatul acestei coordonări să fie cel puțin la fel de favorabil

pentru beneficiari ca în cazul în care prestația ar fi fost coordonată în temeiul prezentului capitol.

Articolul 35b

Cumulul de prestații pentru îngrijirea pe termen lung

(1) În cazul în care beneficiarul unei prestații în bani pentru îngrijirea pe termen lung, acordată în temeiul legislației statului membru competent, primește concomitent și în condițiile prezentului capitol prestații în natură pentru îngrijirea pe termen lung din partea instituției de la locul de reședință sau de ședere dintr-un alt stat membru, iar o instituție din primul stat membru este, de asemenea, solicitată să ramburseze costul acestei prestații în natură în temeiul articolului 35c, se aplică dispoziția generală privind prevenirea cumulului de prestații prevăzută la articolul 10, numai cu următoarea restricție: valoarea prestației în bani se reduce cu valoarea rambursabilă pentru prestația în natură care poate fi solicitată în temeiul articolului 35c din partea instituției competente din primul stat membru.

(2) Două sau mai multe state membre sau autoritățile lor competente pot conveni asupra altor dispoziții sau asupra unor dispoziții suplimentare care nu pot fi mai puțin favorabile pentru persoanele în cauză decât principiile prevăzute la alineatul (1).

Articolul 35c

Rambursarea între instituții

(1) Articolul 35 se aplică *mutatis mutandis* în cazul prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung.

(2) În cazul în care legislația unui stat membru unde este situată instituția competentă conform prezentului capitol nu prevede acordarea de prestații în natură pentru îngrijirea pe termen lung, instituția care este sau ar fi competentă, în statul membru respectiv, în temeiul capitolului 1, pentru rambursarea prestațiilor de boală în natură acordate în alt stat membru este considerată a fi competentă și în temeiul capitolului 1a.”.

18. La articolul 50 alineatul (2), cuvintele „articolul 52 alineatul (1) litera (a) sau (b)” se înlocuiesc cu cuvintele „articolul 52 alineatul (1) litera (b)”.

19. Articolul 61 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61

Reguli speciale privind cumularea perioadelor de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă

(1) Cu excepția cazurilor menționate la articolul 65 alineatul (2), pentru ca articolul 6 să se aplice este necesar ca persoana în cauză să fi beneficiat cel mai recent de o perioadă de cel puțin trei luni de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă în conformitate cu legislația în temeiul căreia se solicită prestațiile.

(2) În cazul în care un șomer nu îndeplinește condițiile pentru cumularea perioadelor în conformitate cu alineatul (1) deoarece durata totală a celor mai recente perioade de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizate în statul membru respectiv este mai mică de trei luni, persoana în cauză are dreptul la prestații de șomaj în conformitate cu legislația statului membru în care aceasta a realizat anterior astfel de perioade în condițiile și sub rezerva limitărilor prevăzute la articolul 64a.”.

20. Articolul 64 se modifică după cum urmează:

- (a) La alineatul (1) litera (c), cuvântul „trei” se înlocuiește cu cuvântul „șase”, iar cuvintele „de trei luni până la maximum șase luni” se înlocuiesc cu cuvintele „de șase luni până la sfârșitul perioadei în care persoana are dreptul la prestații.”
- (b) La alineatul (3), cuvântul „trei” se înlocuiește cu cuvântul „șase”, iar cuvintele „maximum șase luni” se înlocuiesc cu cuvintele „sfârșitul perioadei în care persoana are dreptul la prestații.”

21. După articolul 64 se introduce următorul articol 64a:

„Articolul 64a

Reguli speciale pentru șomerii care se deplasează în alt stat membru fără să îndeplinească condițiile prevăzute la articolul 61 alineatul (1) și la articolul 64

În situațiile prevăzute la articolul 61 alineatul (2), statul membru a cărui legislație i se aplica anterior persoanei aflate în șomaj devine competent pentru acordarea prestațiilor de șomaj. Acestea sunt furnizate pe cheltuiala instituției competente pentru perioada prevăzută la articolul 64 alineatul (1) litera (c) în cazul în care șomerul se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente asigurări și aderă la condițiile prevăzute de legislația statului membru respectiv. Articolul 64 alineatele (2)-(4) se aplică *mutatis mutandis*.”

22. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

Șomerii rezidenți într-un alt stat membru decât statul competent

(1) Persoana aflată în șomaj care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent, se pune la dispoziția angajatorului anterior sau a serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent. Această persoană beneficiază de prestații în temeiul legislației statului membru competent, ca și cum ar fi rezidentă în statul membru respectiv. Aceste prestații se furnizează de către instituția statului membru competent.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), persoana aflată în șomaj total care, în timpul ultimei sale activități salariate sau independente, își avea reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent și care nu a beneficiat de cel puțin 12 luni de asigurare de șomaj exclusiv în temeiul legislației statului membru competent se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru de reședință. Această persoană primește prestații în conformitate cu legislația statului membru de reședință ca și când ar fi beneficiat de toate perioadele de asigurare în temeiul legislației din statul membru respectiv. Aceste prestații se acordă de către instituția din statul membru de reședință. În mod alternativ, persoana aflată în șomaj total menționată la prezentul alineat, care ar avea dreptul la prestații de șomaj doar pe baza legislației naționale a statului membru competent dacă și-ar avea reședința în acest stat, poate să opteze pentru a se pune la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru respectiv și a beneficia de prestații în conformitate cu legislația celui stat membru, ca și când și-ar avea reședința acolo.

(3) Dacă persoana aflată în șomaj total menționată la alineatul (1) sau (2) nu dorește să se pună sau să rămână la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent după ce s-a înregistrat pe lângă aceste servicii, ci dorește să caute un loc de muncă în statul membru de reședință sau în statul membru unde a desfășurat ultima activitate, se aplică *mutatis mutandis* articolul 64, cu excepția alineatului (1) litera (a). Instituția competentă poate prelungi perioada menționată la prima teză de la articolul 64 alineatul (1) litera (c) până la sfârșitul perioadei în care persoana are dreptul la prestații.

(4) Persoana aflată în șomaj total menționată la prezentul articol poate să se pună atât la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru competent, cât și a serviciilor de ocupare a forței de muncă din celălalt stat membru.

(5) Alineatele (2) și (4) de la prezentul articol nu se aplică unei persoane aflate în șomaj parțial sau intermitent.”

23. După articolul 68a se introduce următorul text:

„Articolul 68b

Dispoziții speciale pentru prestațiile familiale în bani destinate să înlocuiască venitul în perioadele de creștere a copilului

(1) Prestațiile în bani care sunt destinate să înlocuiască venitul în timpul perioadelor de creștere a copilului și care sunt enumerate în partea 1 din anexa XIII se acordă exclusiv persoanei supuse legislației statului membru competent și nu există drepturi derivate pentru membrii familiei sale la astfel de prestații. Articolul 68a din prezentul regulament nu se aplică acestor prestații, iar instituția competentă nu este obligată să ia în considerare o cerere depusă de celălalt părinte, de o persoană asimilată unui părinte sau de o instituție care acționează în calitate de tutore al copilului sau al copiilor în conformitate cu articolul 60 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare.

(2) Prin derogare de la articolul 68 alineatul (2), în cazul cumulului de drepturi la prestații rezultat în urma unor dispoziții legislative contradictorii, un stat membru poate acorda integral unui beneficiar o prestație familială menționată la alineatul (1), indiferent de valoarea prevăzută de prima legislație. Statele membre care aleg să aplice o astfel de derogare sunt enumerate în partea 2 din anexa XIII și se face trimitere la prestațiile familiale cărora li se aplică derogarea.”.

24. După articolul 75, la „Titlul V DISPOZIȚII DIVERSE” se inserează următorul articol 75a:

„Articolul 75a

Obligațiile autorităților competente

(1) Autoritățile competente se asigură că instituțiile lor sunt informate și aplică toate dispozițiile, de natură legislativă sau de altă natură, inclusiv deciziile Comisiei administrative, în domeniile care intră sub incidența prezentului regulament și a regulamentulului de punere în aplicare.

(2) Pentru a asigura determinarea corectă a legislației aplicabile, autoritățile competente promovează cooperarea dintre instituții și inspectoratele de muncă din statele membre de care aparțin.”.

25. După articolul 76 se inserează următorul articol 76a:

„Articolul 76a

Competența de a adopta acte de punere în aplicare

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a preciza procedura care trebuie urmată în vederea asigurării unor condiții uniforme pentru aplicarea articolelor 12 și 13 din prezentul regulament. Aceste acte stabilesc o procedură standard, inclusiv termene, pentru

- eliberarea, formatul și conținutul unui document portabil care certifică legislația în materie de securitate socială care se aplică titularului,
- determinarea situațiilor în care este emis documentul,
- elementele care trebuie verificate înainte ca documentul să poată fi emis,
- retragerea documentului în cazul în care exactitatea și valabilitatea acestuia sunt contestate de către instituția competentă din statul membru unde se desfășoară activitatea.

(2) Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011⁴⁷.

(3) Comisia este asistată de către Comisia administrativă, care este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.”

26. Se introduce articolul 87b după cum urmează:

„Articolul 87b

Dispoziție tranzitorie pentru aplicarea Regulamentului (UE) xxxx⁴⁸

(1) În conformitate cu Regulamentul (UE) xxxx, nu se dobândesc drepturi pentru perioada anterioară datei aplicării sale.

(2) Orice perioadă de asigurare, precum și, după caz, orice perioadă de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizată în conformitate cu legislația unui stat membru înainte de [data aplicării Regulamentului (UE) xxxx] în statul membru în cauză se ia în considerare pentru stabilirea drepturilor dobândite în temeiul prezentului regulament.

(3) Sub rezerva alineatului (1), în conformitate cu Regulamentul (UE) xxxx, un drept se dobândește chiar dacă se referă la un eveniment desfășurat înaintea datei aplicării regulamentului în statul membru în cauză.

(4) Articolele 61, 64 și 65 din prezentul regulament aflat în vigoare înainte de [data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. xxxx] continuă să se aplice prestațiilor de șomaj acordate persoanelor care și-au pierdut locul de muncă înainte de această dată.”

27. Articolul 88 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 88

Delegarea competenței de a actualiza anexele

⁴⁷ JO L 55, 28.2.2011, p. 13–18

⁴⁸ [Se va completa ulterior].

Comisia Europeană este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 88a pentru a modifica periodic anexele la prezentul regulament și la regulamentul de punere în aplicare în urma unei solicitări din partea Comisiei administrative.

Articolul 88a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Delegarea de competențe menționată la articolul 88 este conferită Comisiei Europene pentru o perioadă nedeterminată de la [data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) xxxx].

(3) Delegarea competenței menționate la articolul 88 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia Europeană îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 88 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia Europeană că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

28. Anexele I, II, III, IV, X și XI se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.
29. Se introduc anexele XII și XIII în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 987/2009 se modifică după cum urmează:

1. După considerentul 18 se introduce următorul considerent:

„(18a) Anumite norme și proceduri specifice sunt necesare pentru rambursarea costurilor prestațiilor suportate de un stat membru de reședință, în cazul în care persoanele în cauză sunt asigurate în alt stat membru. Statele membre care trebuie să primească rambursări pe baza unor cheltuieli fixe trebuie să notifice costurile medii anuale pe persoană într-un termen-limită dat, pentru a permite rambursarea în cel mai scurt timp posibil. În cazul în care un stat membru nu este în măsură să notifice înainte de termenul stabilit costul mediu anual pe persoană pentru fiecare grupă de vârstă pentru un an de referință, este necesar să se prevadă alternativa ca statul membru să poată depune creanțe pentru anul respectiv pe baza costurilor medii

anuale publicate anterior în Jurnalul Oficial. Rambursarea cheltuielilor pentru prestații în natură pe baza unor sume fixe ar trebui să fie cât mai apropiată posibil de cheltuielile reale; prin urmare, derogarea de la obligația de notificare ar trebui să facă obiectul aprobării de către Comisia administrativă și nu ar trebui acordată într-un an consecutiv.”.

2. Considerentul (19) se înlocuiește cu următorul text:

„(19) Procedurile interinstituționale privind asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor de securitate socială ar trebui consolidate astfel încât să se asigure o recuperare mai eficientă și o bună funcționare a sistemelor de securitate socială. Recuperarea eficientă constituie totodată un mijloc de prevenire și combatere a abuzurilor și a fraudelor, precum și un mod de a asigura sustenabilitatea sistemelor de securitate socială. Aceasta presupune adoptarea unor proceduri noi, pe baza unor dispoziții existente în Directiva 2010/24/UE a Consiliului privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri⁴⁹, în special prin adoptarea unui instrument uniform de executare și a unor proceduri standard pentru solicitarea asistenței reciproce și notificarea instrumentelor și măsurilor referitoare la recuperarea unei creanțe de securitate socială.”

3. După considerentul 24 se introduc următoarele considerente:

„(25) Comisia administrativă a adoptat Decizia nr. H5 din 18 martie 2010 privind cooperarea pentru combaterea fraudei și a erorilor în contextul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Consiliului și al Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de securitate socială⁵⁰, care evidențiază faptul că acțiunile de combatere a fraudei și a erorilor fac parte din buna punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a prezentului regulament. Prin urmare, este în interesul securității juridice ca prezentul regulament să conțină un temei juridic clar care să permită instituțiilor competente să facă schimb de date cu caracter personal cu autoritățile relevante din statul membru de ședere sau de reședință referitoare la persoanele ale căror drepturi și obligații în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și cu prezentul regulament au fost deja stabilite, în vederea identificării fraudei și a erorilor în cadrul procesului de aplicare corectă a acestor regulamente. De asemenea, este necesar să se specifice condițiile în care datele cu caracter personal pot fi prelucrate în alte scopuri decât cele legate de securitatea socială, inclusiv pentru a monitoriza respectarea obligațiilor legale la nivelul Uniunii sau la nivel național în domeniul muncii, al sănătății și siguranței, al imigrației și al dreptului fiscal.

(26) Pentru a proteja drepturile persoanelor în cauză, statele membre ar trebui să se asigure că toate cererile și răspunsurile legate de date sunt necesare și proporționale pentru punerea în aplicare corespunzătoare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a prezentului regulament, în conformitate cu legislația europeană privind protecția datelor. În urma schimbului de date nu ar trebui să se efectueze nicio anulare automată a drepturilor la prestații, iar orice decizie luată pe baza schimbului de date ar trebui să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate, altfel spus să fie întemeiată pe elemente de probă suficiente și să facă obiectul unei proceduri de recurs corecte.”.

49 JO L 84, 31.3.2010, p. 1.

50 JO 2010/C 149/05.

4. La articolul 1 alineatul (2), se adaugă următoarea literă după litera (e):
- „(ea) „fraudă” înseamnă orice acțiune sau omisiune intenționată de a acționa având drept scop obținerea unor prestații de securitate socială sau evitarea obligațiilor de a plăti cotizațiile de securitate socială și care este contrară legislației unui stat membru;”.
5. La articolul 2, după alineatul (4) se adaugă următoarele alineate (5)-(7):
- „(5) Atunci când s-au stabilit sau determinat drepturile sau obligațiile unei persoane care intră sub incidența regulamentului de bază și a regulamentului de punere în aplicare, instituția competentă poate cere instituției din statul membru de reședință sau de ședere să furnizeze date cu caracter personal cu privire la persoana respectivă. Cererea și orice răspuns la aceasta se referă la informații de natură să permită statului membru competent să identifice orice inexactitate a datelor pe care se bazează un document sau o decizie ce determină drepturile și obligațiile unei persoane în temeiul regulamentului de bază sau al regulamentului de punere în aplicare. Cererea poate fi făcută și în cazul în care nu există îndoieli cu privire la valabilitatea sau exactitatea informațiilor cuprinse în document sau pe care se bazează decizia într-un anumit caz. Cererea de informații și orice răspuns la aceasta trebuie să fie necesare și proporționale.
- (6) Comisia administrativă întocmește o listă detaliată a tipurilor de cereri de date și de răspunsuri care pot fi efectuate în temeiul alineatului (5), iar Comisia Europeană asigură comunicarea publică a acestei liste. Sunt permise numai cererile de date și răspunsurile cuprinse în listă.
- (7) Cererea și orice răspuns la aceasta trebuie să respecte cerințele din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (Regulamentul general privind protecția datelor)⁵¹, astfel cum se prevede și la articolul 77 din regulamentul de bază.”.
6. La articolul 3, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
- „(3) Atunci când culeg, transmit sau prelucrează date cu caracter personal în temeiul legislației proprii în scopul punerii în aplicare a regulamentului de bază, statele membre se asigură că persoanele în cauză își pot exercita pe deplin drepturile cu privire la protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu dispozițiile Uniunii privind protecția persoanelor sub aspectul prelucrării datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date, în special în ceea ce privește drepturile legate de accesul la aceste date, de rectificare a acestora și de formulare a obiecțiilor cu privire la prelucrarea lor, precum și că persoanele respective sunt pe deplin informate în legătură cu garanțiile referitoare la deciziile individuale automatizate. O persoană vizată trebuie să fie în măsură să își exercite dreptul de acces la propriile date cu caracter personal prelucrate în temeiul prezentului regulament nu numai adresându-se autorității care controlează aceste date, ci și prin intermediul instituției competente unde își are reședința.”.
7. La articolul 5, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(1) Documentele eliberate de către instituția unui stat membru și care fac dovada statutului unei anumite persoane în scopul aplicării regulamentului de bază și a regulamentului de punere în aplicare, precum și documentele justificative pe baza

51

[Se va completa ulterior].

căroră au fost eliberate documentele sunt acceptate de către instituțiile celorlalte state membre atât timp cât aceste documente nu au fost retrase sau declarate nule de către statul membru în care au fost emise. Aceste documente sunt valabile numai în cazul în care sunt completate toate secțiunile indicate ca fiind obligatorii.

(2) În cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau la exactitatea datelor pe care se bazează acesta, instituția statului membru care primește documentul solicită instituției emitente lămuririle necesare și, dacă este cazul, retragerea documentului respectiv.

a) Atunci când primește o astfel de solicitare, instituția emitentă reexaminează motivele eliberării documentului și, dacă este necesar, îl retrage sau îl rectifică, în termen de 25 de zile lucrătoare de la primirea cererii. Dacă se detectează un caz irefutabil de fraudă comisă de persoana care a solicitat documentul, instituția emitentă retrage sau rectifică documentul imediat și cu efect retroactiv.

b) Dacă instituția emitentă, după ce a reexaminat motivele eliberării documentului, nu este în măsură să detecteze nicio eroare, aceasta transmite instituției solicitante toate documentele justificative în termen de 25 de zile lucrătoare de la primirea solicitării. În cazuri urgente, atunci când motivele urgenței au fost indicate în mod clar în cerere, acest demers se realizează în termen de două zile lucrătoare de la primirea cererii, chiar dacă instituția emitentă nu a finalizat deliberările în conformitate cu litera (a) de mai sus.

c) Atunci când instituția solicitantă care a primit documentele justificative are în continuare îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau la exactitatea datelor pe care se bazează conținutul acestuia și suspectează că informațiile pe baza cărora a fost emis documentul nu sunt corecte, aceasta poate prezenta dovezi în acest sens și poate formula o nouă cerere de clarificare și, dacă este cazul, de retragere a documentului respectiv de către autoritatea emitentă în conformitate cu procedura și termenele menționate anterior.”.

8. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) Aliniatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În sensul aplicării articolului 12 alineatul (1) din regulamentul de bază, „persoana care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru și care este detașată în sensul Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii⁵² sau care este trimisă de acest angajator în alt stat membru” poate fi inclusiv o persoană recrutată în vederea detașării sau trimiterii în alt stat membru, cu condiția ca persoana în cauză, imediat anterior începerii activității sale salariate, să se fi aflat deja sub incidența legislației statului membru de trimitere, în conformitate cu titlul II din regulamentul de bază.”.

(b) Alineatul (5 a) se înlocuiește cu următorul text:

„(5a) În sensul aplicării titlului II din regulamentul de bază, „sediul sau loc de desfășurare a activității” înseamnă sediul sau locul de desfășurare a activității în care se adoptă deciziile principale ale întreprinderii și în care se exercită funcțiile administrației sale centrale, cu condiția ca întreprinderea să desfășoare o parte substanțială a activității sale în statul membru respectiv. În caz contrar, se consideră

că aceasta este situată în statul membru în care se află centrul de interes al activităților întreprinderii, stabilite în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatele (9) și (10).”

(c) După alineatul (11) se adaugă un nou alineat (12):

„(12) Dacă o persoană cu reședința în afara teritoriului Uniunii își desfășoară activitatea salariată sau independentă în două sau mai multe state membre și dacă persoana respectivă, în conformitate cu legislația națională a unuia dintre aceste state membre, se supune legislației aceluia stat, dispozițiile regulamentului de bază și ale regulamentului de punere în aplicare privind determinarea legislației aplicabile se aplică *mutatis mutandis*, sub rezerva dispoziției conform căreia reședința sa este considerată a fi în statul membru în care se află sediul social sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau al angajatorului sau centrul de interes al activităților sale.”

9. Articolul 15 alineatul (2) se înlocuiește cu textul următor:

„(2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care intră sub incidența dispozițiilor de la articolul 11 alineatul (3) litera (d) și alineatul (5) din regulamentul de bază.”

10. La articolul 16, alineatele (1), (2), (3) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) O persoană care desfășoară activități în două sau mai multe state membre sau angajatorul acesteia informează instituția desemnată de autoritatea competentă din statul membru de reședință cu privire la acest lucru.

(2) Instituția desemnată de la locul de reședință determină fără întârziere care este legislația aplicabilă persoanei respective, ținând seama de articolul 13 din regulamentul de bază și de articolul 14 din regulamentul de punere în aplicare. Instituția informează instituțiile desemnate din fiecare stat membru în care se desfășoară o activitate sau în care se află angajatorul.

(3) În cazul în care instituția respectivă determină că se aplică legislația unui alt stat membru, ea face acest lucru cu titlu provizoriu și informează fără întârziere instituția din statul membru pe care îl consideră competent cu privire la această decizie provizorie. Decizia devine definitivă în termen de două luni din momentul în care instituția desemnată de autoritățile competente ale statului membru în cauză a fost informată cu privire la decizie, cu excepția cazului în care această instituție informează prima instituție și persoanele vizate asupra faptului că nu poate accepta încă determinarea cu titlu provizoriu sau că are un punct de vedere diferit în această privință.

(5) Instituția competentă din statul membru a cărui legislație este determinată ca fiind aplicabilă, fie provizoriu, fie definitiv, informează de îndată persoana respectivă și/sau pe angajatorul acesteia. ”

11. După articolul 19 alineatul (2) se inserează următoarele alineate:

„(3) Ori de câte ori se solicită unei instituții să elibereze atestatul menționat mai sus, aceasta efectuează o evaluare adecvată a faptelor relevante și garantează că informațiile pe baza cărora este furnizat atestatul sunt corecte.

(4) În cazul în care este necesar pentru exercitarea competențelor legislative la nivel național sau la nivelul Uniunii, informațiile relevante privind drepturile și obligațiile în materie de securitate socială ale persoanelor în cauză fac obiectul unui schimb

direct între instituțiile competente, inspectoratele de muncă și autoritățile fiscale sau din domeniul imigrării ale statelor în cauză; acesta poate include prelucrarea datelor cu caracter personal pentru alte scopuri decât exercitarea sau aplicarea drepturilor și obligațiilor în temeiul regulamentului de bază și al prezentului regulament, în special pentru a se asigura respectarea obligațiilor juridice relevante din domeniul muncii, sănătății și securității, imigrației și dreptului fiscal. Mai multe detalii vor fi stabilite printr-o decizie a Comisiei administrative.

(5) Autoritățile competente au obligația de a furniza persoanelor vizate informații specifice și adecvate cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal ale acestora, în conformitate cu Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (Regulamentul general privind protecția datelor)⁵³, astfel cum se prevede și la articolul 77 din regulamentul de bază, și de a respecta cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (3) din prezentul regulament.”.

12. După articolul 20 se inserează următorul articol 20a:

„Articolul 20a

Competența de a adopta acte de punere în aplicare

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a preciza procedura care trebuie urmată în vederea asigurării unor condiții uniforme pentru aplicarea articolelor 12 și 13 din regulamentul de bază. Aceste acte stabilesc o procedură standard, inclusiv termene, pentru:

- eliberarea, formatul și conținutul unui document portabil care certifică legislația în materie de securitate socială care se aplică titularului,
- determinarea situațiilor în care este emis documentul,
- elementele care trebuie verificate înainte ca documentul să poată fi emis,
- retragerea documentului în cazul în care exactitatea și valabilitatea acestuia sunt contestate de către instituția competentă din statul membru unde se desfășoară activitatea.

(2) Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011⁵⁴.

(3) Comisia este asistată de către Comisia administrativă, care este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.”

13. În titlul III capitolul 1, titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate și prestațiile pentru îngrijirea pe termen lung”.

14. La sfârșitul articolului 23 se adaugă următoarea teză:

„Această dispoziție se aplică *mutatis mutandis* prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung.”

15. La articolul 24 alineatul (3), cuvintele „și 26” se înlocuiesc cu cuvintele „26 și 35 a”.

53 [Se va completa ulterior].

54 JO L 55, 28.2.2011, p. 13-18.

16. La articolul 28 alineatul (1), după cuvintele „în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din regulamentul de bază” se adaugă cuvintele „și cu articolul 35a din același regulament”.
17. Articolul 31 se modifică după cum urmează:
- (c) Titlul se înlocuiește după cum urmează:
„Aplicarea articolului 35b din regulamentul de bază”;
- (d) La alineatul (1), mențiunea „articolul 34” se înlocuiește cu mențiunea „articolul 35b”;
- (e) La alineatul (2), mențiunea „articolul 34 alineatul (2)” se înlocuiește cu mențiunea „articolul 35a alineatul (2)”.
18. La articolul 32, după alineatul (3) se adaugă următorul alineat (4):
„(4) „Acest articol se aplică *mutatis mutandis* prestațiilor pentru îngrijirea pe termen lung.”
19. La articolul 43 alineatul (3), al doilea paragraf se elimină.
20. La articolul 55 alineatul (4) al treilea paragraf, cuvintele „la cererea instituției competente” se elimină.
21. La articolul 55 alineatul (7), mențiunea „articolul 65a alineatul (3)” se înlocuiește cu mențiunea „articolul 64a și articolul 65a alineatul (3)”.
22. După articolul 55 se inserează următorul articol 55a:

„Articolul 55a

Obligațiile serviciului de ocupare a forței de muncă din statul membru al celei mai recente asigurări

În situația menționată la articolul 61 alineatul (2) din regulamentul de bază, instituția statului membru al celei mai recente asigurări trimite imediat instituției competente din statul membru al asigurării anterioare un document care conține: data la care persoana în cauză a intrat în șomaj, perioada de asigurare, de încadrare în muncă sau de activitate independentă realizată în temeiul legislației sale și circumstanțele relevante ale șomajului de natură să afecteze dreptul la prestații, data înregistrării ca șomer a persoanei și adresa acesteia.”.

23. Articolul 56 se modifică după cum urmează:
- (a) La alineatul (1), mențiunea „articolul 65 alineatul (2)” se înlocuiește cu mențiunea „articolul 65 alineatul (4)”;
- (b) Alineatul (3) se elimină.
24. Capitolul 1 din titlul IV se redenumeste după cum urmează:

„CAPITOLUL I

Rambursarea costurilor prestațiilor în aplicarea articolului 35, a articolului 35c și a articolului 41 din regulamentul de bază

25. La articolul 64 alineatul (1), prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:
„ - indicele ($i = 1, 2, 3$ și 4) reprezintă cele patru grupe de vârstă folosite pentru calcularea sumelor fixe:
 $i = 1$: persoane sub 65 de ani,

- i = 2: persoane între 65 și 74 de ani,
i = 3: persoane între 75 și 84 de ani,
i = 4: persoane cu vârsta de 85 de ani sau mai mare decât aceasta,”

26. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

Notificarea costurilor medii anuale

(1) Costul mediu anual pe persoană, pentru un anumit an, pentru fiecare grupă de vârstă, este notificat Comisiei de audit cel târziu până la sfârșitul celui de-al doilea an care urmează anului respectiv.

(2) Costurile medii anuale notificate în conformitate cu alineatul (1) se publică anual în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, după aprobarea primită din partea Comisiei administrative.

(3) În cazul în care un stat membru nu este în măsură să notifice costurile medii pentru un anumit an înainte de termenul menționat la alineatul (1), acesta solicită, până la termenul respectiv, permisiunea Comisiei administrative și a Comisiei de audit de a utiliza costurile medii anuale pentru respectivul stat membru publicate în Jurnalul Oficial pentru anul anterior anului în care nu se efectuează notificarea. În situația în care solicită această permisiune, statul membru trebuie să explice motivele pentru care nu este în măsură să notifice costurile medii anuale pentru anul în cauză. În cazul în care Comisia administrativă, după ce a analizat avizul Comisiei de audit, aprobă solicitarea statului membru, costurile medii anuale menționate anterior sunt republicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(4) Derogarea prevăzută la alineatul (3) nu se acordă timp pentru ani consecutivi.”.

27. Articolul 70 se elimină.

28. Articolul 73 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 73

Decontarea prestațiilor și a cotizațiilor plătite sau acordate în mod nejustificat în cazul acordării prestațiilor cu titlu provizoriu sau al modificării retroactive a legislației aplicabile

(1) În cazul modificării retroactive a legislației aplicabile, inclusiv în situațiile menționate la articolul 6 alineatele (4) și (5) din regulamentul de punere în aplicare, la cel târziu trei luni după ce legislația aplicabilă a fost determinată sau după ce instituția responsabilă de plata prestațiilor a fost identificată, instituția care a plătit în mod nejustificat prestațiile în bani redactează o situație a sumelor plătite și o trimite pentru rambursare instituției identificate ca fiind competentă.

Aceeași regulă se aplică și cu privire la prestațiile în natură, care sunt rambursate de către instituția identificată ca fiind competentă în conformitate cu titlul IV din regulamentul de punere în aplicare.

(2) Instituția identificată ca fiind competentă pentru plata prestațiilor în bani reține suma pe care trebuie să o ramburseze instituției care nu era competentă sau care era competentă doar cu titlu provizoriu din plățile restante pentru prestațiile corespunzătoare datorate persoanei în cauză și transferă fără întârziere suma reținută către instituția respectivă.

Dacă suma prestațiilor plătite în mod nejustificat depășește plățile restante care trebuie efectuate de către instituția identificată ca fiind competentă sau dacă nu există plăți restante, instituția identificată ca fiind competentă reține această sumă din plățile curente sub rezerva condițiilor și limitelor care se aplică acestui tip de compensare conform legislației pe care o aplică și transferă fără întârziere suma reținută instituției care a plătit în mod nejustificat prestațiile în bani, în vederea rambursării.

(3) Instituția care a primit în mod nejustificat cotizații de la o persoană juridică și/sau fizică rambursează sumele în cauză persoanei care le-a plătit numai după ce a verificat pe lângă instituția identificată ca fiind competentă sumele datorate acestuia de către persoana în cauză.

La cererea instituției identificate ca fiind competentă, care se va efectua în termen de cel mult trei luni de la determinarea legislației aplicabile, instituția care a primit cotizațiile în mod nejustificat le transferă instituției identificate ca fiind competentă pentru perioada respectivă, în scopul regularizării situației cotizațiilor datorate de persoana juridică și/sau fizică acestuia din urmă. Retroactiv, se consideră că aceste cotizații transferate au fost plătite instituției identificate ca fiind competentă.

În cazul în care cotizațiile plătite în mod nejustificat depășesc suma pe care persoana juridică și/sau fizică o datorează instituției identificate ca fiind competentă, instituția care a primit cotizațiile în mod nejustificat rambursează suma excedentară persoanei juridice și/sau fizice în cauză.

(4) Existența termenelor prevăzute de legislația națională nu este un motiv întemeiat pentru refuzul plății creanțelor între instituții în conformitate cu prezentul articol.

(5) Prezentul articol nu se aplică creanțelor aferente perioadelor mai mari de 60 de luni de la data la care a început derularea unei proceduri în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) sau cu articolul 6 alineatul (3) din prezentul regulament.”

29. După articolul 75 alineatul (3) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) Informațiile care fac obiectul schimburilor prevăzute în prezenta secțiune pot fi utilizate în scopuri de evaluare și aplicare, inclusiv pentru aplicarea unor măsuri asigurătorii în ceea ce privește o creanță; de asemenea, ele pot fi utilizate în scopul evaluării și aplicării taxelor și impozitelor prevăzute la articolul 2 din Directiva 2010/24/UE privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri⁵⁵. În cazul în care o rambursare a cotizațiilor de securitate socială se referă la o persoană care își are reședința sau locul de ședere într-un alt stat membru, statul membru din care trebuie să se efectueze rambursarea poate informa statul membru de reședință sau de ședere cu privire la rambursarea care urmează să fie efectuată, fără cerere prealabilă. ”

30. La articolul 76, după alineatul (3) se inserează următorul alineat (3a):

„(3 a) Alineatul (3) nu poate fi în niciun caz interpretat ca permițând unei părți solicitate a unui stat membru să refuze furnizarea de informații pentru simplul motiv că aceste informații sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent sau de administrator sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.”

31. Articolul 77 se modifică după cum urmează:

a) Alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cererea de notificare este însoțită de un formular-tip care conține cel puțin următoarele informații:

- (a) numele, adresa și alte date relevante pentru identificarea destinatarului;
- (b) scopul notificării și termenul în care ar trebui efectuată notificarea;
- (c) o descriere a documentului anexat, a naturii și a valorii creanței în cauză;
- (d) numele, adresa și alte date de contact cu privire la:
 - (i) biroul responsabil de documentul anexat și, în cazul în care este diferit,
 - (ii) biroul la care se pot obține informații suplimentare privind documentul notificat sau posibilitățile de a contesta obligația de plată.”

b) După alineatul (3) se inserează următoarele alineate (4), (5) și (6):

„(4) Partea solicitantă depune o cerere de notificare în temeiul prezentului articol numai atunci când nu este în măsură să efectueze notificarea în conformitate cu normele care reglementează notificarea documentului în cauză în statul său membru sau atunci când o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate.

(5) Partea solicitată se asigură că notificarea în statul membru al părții solicitate se efectuează în conformitate cu actele cu putere de lege, actele administrative și practicile administrative naționale în vigoare în statul membru al părții solicitate.

(6) Alineatul (5) nu aduce atingere altor forme de notificare utilizate de o autoritate competentă din statul membru al părții solicitante în conformitate cu normele în vigoare în respectivul stat membru.

O autoritate din statul membru al părții solicitante poate notifica direct orice document prin scrisoare recomandată sau pe cale electronică unei persoane dintr-un alt stat membru.”

32. Articolul 78 se modifică după cum urmează:

a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) La cererea părții solicitante, partea solicitată recuperează creanțele care fac obiectul unui instrument care permite executarea în statul membru al părții solicitante. Orice cerere de recuperare este însoțită de un instrument uniform care permite executarea în statul membru al părții solicitate.”

b) La alineatul (2), litera (b) se elimină.

c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Înainte ca partea solicitantă să facă o cerere de recuperare, se aplică procedurile de recuperare adecvate disponibile în statul membru al părții solicitante, cu excepția situațiilor următoare:

- a) atunci când este evident că nu există active de recuperat în statul membru al părții solicitante sau că astfel de proceduri nu vor determina plata integrală a creanței, iar partea solicitantă deține informații specifice care indică faptul că persoana în cauză deține active în statul membru al părții solicitate

b) atunci când aplicarea unor astfel de proceduri în statul membru al părții solicitante ar cauza dificultăți disproporționate.”.

d) Se inserează următorul alineat (6):

„(6) Cererea de recuperare a unei creanțe poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise în statul membru al părții solicitante.”

33. Articolul 79 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 79

Instrumentul care permite executarea recuperării

(1) Instrumentul uniform care permite executarea în statul membru al părții solicitate reflectă conținutul principal al instrumentului inițial care permite executarea și constituie baza unică a măsurilor asigurătorii și de recuperare luate în statul membru al părții solicitate. Acesta nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în respectul stat membru.

(2) Instrumentul uniform care permite executarea include:

(a) numele, adresa și orice alte informații necesare pentru identificarea persoanei fizice sau juridice în cauză și/sau a părții terțe deținătoare a activelor acesteia;

(b) numele, adresa și orice alte informații relevante privind biroul responsabil de evaluarea creanței și, dacă este diferit, biroul la care se pot obține informații suplimentare privind creanța sau posibilitățile de a contesta obligațiile de plată;

(c) informații relevante pentru identificarea instrumentului care permite executarea, emis în statul membru al părții solicitante;

(d) o descriere a creanței, care cuprinde natura acesteia, perioada aferentă creanței, date relevante pentru procesul de executare și valoarea creanței, inclusiv principalul, dobânda, amenzile, penalitățile administrative și orice alte taxe și costuri datorate, indicate în monedele statelor membre ale părții solicitante și solicitate;

(e) data notificării destinatarului cu privire la instrument, efectuată de partea solicitantă și/sau de partea solicitată;

(f) data de la care și perioada în care executarea este posibilă conform legislației în vigoare în statul membru al părții solicitante;

(g) orice alte informații relevante.”.

34. Articolul 80 se modifică după cum urmează:

a) la alineatul (1), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„În conformitate cu articolul 85 alineatul (1a), partea solicitată transferă părții solicitante întreaga valoare a creanței pe care a recuperat-o.”

b) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Începând cu data la care este primită cererea de recuperare, partea solicitată percepe dobânzi pentru plata cu întârziere, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare în statul membru al părții solicitate.”

35. Articolul 81 se modifică după cum urmează:

a) Aliniatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care, în timpul procedurii de recuperare, creanța, instrumentul inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitante, instrumentul uniform care permite executarea în statul membru al părții solicitate sau valabilitatea unei notificări efectuate de o autoritate din statul membru al părții solicitante sunt contestate de una dintre părțile interesate, acțiunea este supusă de către această parte atenției autorităților competente din statul membru al părții solicitante, în conformitate cu legile în vigoare în acel stat membru. Partea solicitantă notifică fără întârziere părții solicitate această acțiune. Partea interesată poate, de asemenea, să informeze partea solicitată cu privire la acțiune.”

b) alineatul (3) este înlocuit cu următorul text:

„În cazul în care contestația se referă la măsurile de executare luate în statul membru al părții solicitate sau la valabilitatea notificării efectuate de o autoritate a părții solicitate, acțiunea este supusă atenției autorității competente din acel stat membru, în conformitate cu actele cu putere de lege în vigoare în statul respectiv.”

c) Alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Partea solicitantă informează imediat partea solicitată cu privire la orice modificare ulterioară adusă cererii sale de recuperare sau cu privire la retragerea cererii sale, precizând motivele modificării sau retragerii acesteia.”

d) Se adaugă următorul alineat (5):

„(5) Dacă modificarea cererii este rezultatul unei decizii luate de autoritatea competentă menționată la articolul 81 alineatul (1), partea solicitantă comunică decizia respectivă împreună cu un instrument uniform revizuit care permite executarea în statul membru al părții solicitate. Partea solicitată inițiază atunci alte măsuri de recuperare pe baza instrumentului revizuit.

Măsurile asigurătorii sau de recuperare luate deja pe baza instrumentului uniform inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitate pot continua pe baza instrumentului revizuit, cu excepția cazului în care modificarea cererii se datorează lipsei de valabilitate a instrumentului inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitante sau a instrumentului uniform inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitate.

În ceea ce privește instrumentul revizuit, se aplică articolele 79 și 81.”

36. Articolul 82 alineatul (1) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) să acorde asistență conform dispozițiilor articolelor 76-81 din regulamentul de punere în aplicare dacă cererea inițială înaintată în temeiul articolelor 76-78 din regulamentul de punere în aplicare vizează creanțe mai vechi de cinci ani, calculați de la data scadenței creanței în statul membru al părții solicitante până la data cererii inițiale de asistență. Cu toate acestea, dacă se contestă creanța sau instrumentul inițial care permite executarea în statul membru al părții solicitante, se consideră că perioada de cinci ani începe din momentul în care se stabilește că creanța sau instrumentul care permite recuperarea nu mai poate face obiectul unei contestații.

În plus, în cazurile în care se acordă o amânare a plății sau un plan de eşalonare de către autoritățile din statul membru al părții solicitante, se consideră că termenul de cinci ani începe în momentul în care s-a încheiat întreaga perioadă de plată.

În aceste cazuri însă, partea solicitată nu este obligată să acorde asistență cu privire la creanțe care sunt mai vechi de zece ani, termen calculat de la momentul scadenței creanței în statul membru al părții solicitante.”

37. Articolul 84 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 84

Măsuri asigurătorii

(1) La cererea justificată a părții solicitante, partea solicitată ia măsurile asigurătorii necesare, dacă acestea sunt permise de legislația sa națională și în conformitate cu practicile sale administrative, pentru a asigura recuperarea în cazul în care creanța sau instrumentul care permite executarea în statul membru al părții solicitante este contestat(ă) la momentul formulării cererii sau în cazul în care creanța nu face încă obiectul unui instrument care permite executarea în statul membru al părții solicitante, în măsura în care sunt de asemenea posibile măsuri asigurătorii, într-o situație similară, în temeiul legislației naționale și al practicilor administrative ale statului membru al părții solicitante.

Documentul elaborat pentru a permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru al părții solicitante și referitor la creanța pentru care se solicită asistența reciprocă, dacă este cazul, însoțește cererea de măsuri asigurătorii în statul membru al părții solicitate. Acest document nu face obiectul niciunui act de recunoaștere, completare sau înlocuire în statul membru al părții solicitate.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise de statul membru al părții solicitante.

(3) În scopul punerii în aplicare a primului alineat, dispozițiile și procedurile prevăzute la articolele 78, 79, 81 și 82 din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis*.”

38. La articolul 85, după alineatul (1) se adaugă următorul alineat (1a):

„(1a) În cazul în care costurile legate de recuperare nu pot fi recuperate de la debitor în plus față de cuantumul creanței, ele trebuie să fie deduse din orice sumă care a putut fi recuperată sau, dacă acest lucru nu este posibil, să fie rambursate de partea solicitantă. Partea solicitantă și partea solicitată pot să se pună de acord cu privire la o eventuală rambursare, în funcție de cazul respectiv, sau să renunțe la rambursarea acestor costuri.”

39. După articolul 85 se introduce articolul 85a, după cum urmează:

„Articolul 85a

Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative

(1) Prin acord între partea solicitantă și partea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de partea solicitată, funcționarii autorizați de partea solicitantă pot, în vederea promovării asistenței reciproce prevăzute de prezenta secțiune:

(a) să fie prezenți în birourile în care își desfășoară activitatea autoritățile administrative ale statului membru al părții solicitate;

(b) să fie prezenți la anchetele administrative efectuate pe teritoriul statului membru al părții solicitate;

(c) să asiste funcționarii competenți din statul membru al părții solicitate în cursul procedurilor judiciare din respectivul stat membru.

(2) În măsura în care legislația în vigoare în statul membru al părții solicitate permite acest lucru, acordul menționat la alineatul (1) litera (b) poate prevedea posibilitatea ca funcționarii din statul membru al părții solicitante să intervieveze persoane și să examineze registre.

(3) Funcționarii autorizați de partea solicitantă care utilizează posibilitățile prevăzute la alineatele (1) și (2) sunt în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea și calitatea oficială.”.

40. Articolul 87 se modifică după cum urmează:

a) La alineatul (4), mențiunea „articolul 34” se înlocuiește cu mențiunea „articolul 1 litera (vb)”.

b) La sfârșitul alineatului (6) se adaugă următoarea teză:

„Cu toate acestea, în cazul în care instituția căreia i s-a solicitat să efectueze controlul utilizează constatările și pentru acordarea prestațiilor persoanei în cauză în temeiul legislației pe care o aplică, ea nu poate pretinde cheltuielile menționate în teza precedentă.”.

41. Articolul 89 alineatul (3) se elimină.

42. Articolul 92 se elimină.

43. La articolul 93, mențiunea „articolul 87” se înlocuiește cu mențiunea „articolele 87-87b”.

44. Se introduce articolul 94a, după cum urmează:

„Articolul 94 a

Dispoziții tranzitorii pentru prestațiile de șomaj

Până la intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. XXX, articolele 56 și 70 din regulamentul de punere în aplicare aflat în vigoare înainte de [data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. xxxx] continuă să se aplice prestațiilor de șomaj acordate persoanelor care au rămas fără loc de muncă înainte de acea dată.”.

45. Articolul 96 se modifică după cum urmează:

(a) A doua teză de la alineatul (1) se modifică după cum urmează:

„Cu toate acestea, cu excepția articolului 107, Regulamentul (CEE) nr. 574/72 rămâne în vigoare și continuă să producă efecte juridice, în sensul:”

(b) După alineatul (1) se adaugă un nou alineat (1a):

„(1 a) În sensul legislației menționate la alineatul (1), normele privind conversia monetară sunt reglementate de articolul 90 din prezentul regulament.”

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în prima zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg,

*Pentru Parlamentul European
Președintele*

*Pentru Consiliu
Președintele*